

Sverre Haagensen
Gamle Madserud Allé 6
Oslo

Damen eller 10en. Hva så? Det fortsettes med ruter fra bordet. Øst kommer på med 8en. Syds korrekte spill er å sette i knekten. Er nemlig ruterfordelingen 3 og 3 så er det likegylig hva man gjør. Sitter Vest med 4 ruter er slaget tapt og det samme gjelder om det er Øst som har 4 rutere — etter at det ikke fallt noe høyt i første stikk. Men Øst kan ha Konge, Dame fjerde ruter og Vest 10en annen! 10 poeng for spilleplanen.

9. Syds beste plan er å trekke 2 runder spar og deretter gå løs på kløverne. Planen lykkes hvis den av motspillerne som har 3 trumf også har 3 eller fire kløvere.

10 poeng for spilleføringen.

10. I det videre spill skal Syd spille på at det er Øst som har spar Kongen, annen eller tredje, og det er Vest som har hjerter Kongen. Syd fortsetter med kløver Dame og kaster en liten ruter. Deretter trekkes bordet 5. kløver og Syd kaster hjerter Ess!! — Så kommer turen til spar knekt som får løpe, deretter liten spar til Damen. Så tar spilleren for spar ess — kongen må falle hvis kontrakten skal vinnes — og trekker hjerter mot Damen. Har nå Vest hjerter kongen må resten bli spillerens.

10 poeng for spilleføringen.

Gullsmed H. A. Neerbye

ALT i GULLSMEDVARER

Godt utvalg i bridgepremier

Torggt. 2 - Oslo - Telefon 33 32 35

PREMIEKONKURRANSEN

Feilanlysen i nr. 5 var i oppgave nr. 8.

♦ E K 10 8 4
♥ K 10 4
◊ K 4
♣ 7 5 3

♦ D Kn 5
♥ E 8 5
◊ Kn 10 7
♣ K D 10 8

Syd spiller 3 grand. Motparten har ikke meldt. — Veststarter med ruter 6. Liten fra bordet. Øst stikker med esset og gir ruter 3 tilbake. Vest kaster ruter 5. — Hvordan skal Syd spille?

Vårt svar: Den eneste reelle vinner sjanse er at Hjerter Dame og Knekt sitter ugardeert. Men en bedre mulighet er at motparten gjør feil. Etter ruter konge skal spilleren straks trekke kløver og håpe at motparten lasjerer. Gjør motstanderen det så skynder spilleren seg til å ta 9 stikk.

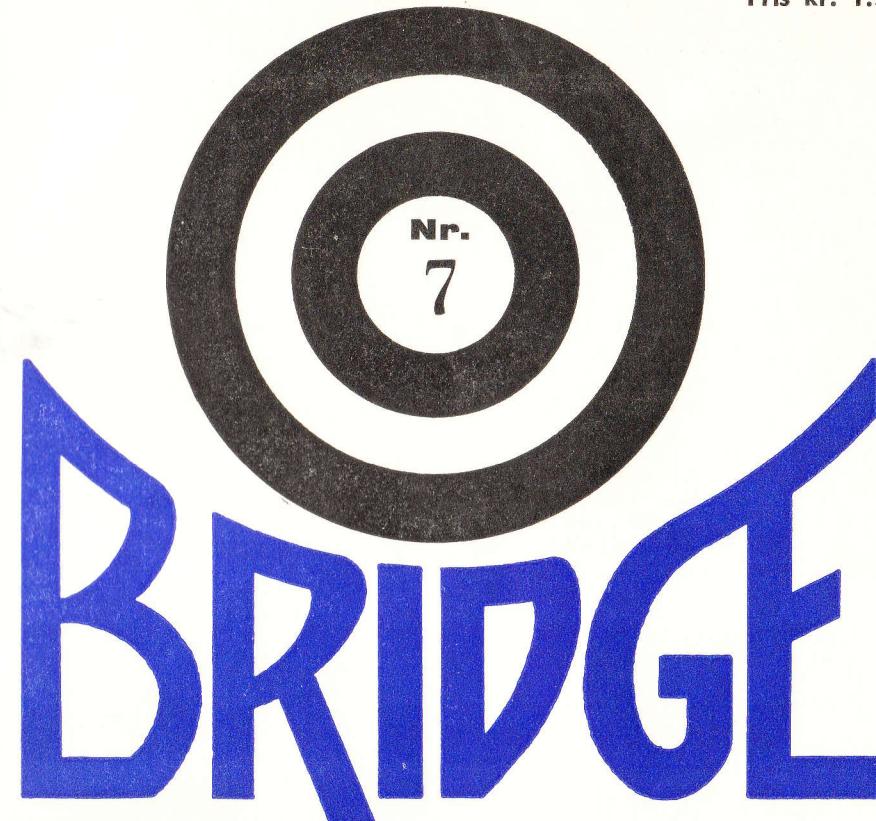
Det korrekte svar er: Det er ofte god takikk å spille på at motspillerne gjør feil men det holder neppe her hvor truselen om 5 raske sparstikk tigger åpent for dagen, motspillerne vil nok skynde seg for å ta sine stikk snarest mulig. Selvfølgelig er det mulig at Damen og Knekten i hjerter er ugardeert, men det er en bedre sjanse å spille på at det er Vest — med de 5 ruterne — som har hjerter Dame og Knekt samt kløver ess. — Hvis det er slik vinnes spillet ved straks å ta 5 sparstikk. Før den 5. spar spilles har Vest følgende kort igjen: Dame, Knekt og liten hjerter, ruter Dame og 2 små rutere og kløver ess singel. Og når den 5 spar spilles må Vest kapitulere.

Den oppsatte premie tilfalt: V. B. Nicolaysen, Nils Pedersens vei 6, Sarpsborg.

K. J. & S.

Pris kr. 1.75

ENGELSK DOBBELTSEIER I EUROPAMESTERSKAPET.

Otto Berggrav: EM-uttagning.

W. B. Herseth: Festlig og farverik Kragerøcup.

W. B. Herseth: Neapolitanerklöveren.

Walther Nordli: Den spennende innspurten i par mesterskapet.

Terence Reese: Se Dem før før De stikker!

E. M.-UTTAGNING

Aksel Theien har i Dagbladet hatt et par innlegg med kritikk over uttagningen av årets E.M.-lag for herrer. Jeg tror ikke det er vanlig praktis i noen idrettsorganisasjon at uttagningskomiteen har plikt til å foreta en offentlig mannevjeving mellom de mulige kandidater. Jeg mener at dette ville føre til uholdbare forhold, og jeg akter ikke å begi meg inn på den linje. Men jeg vil gjerne rent prinsipielt peke på noen av de vanskeligheter Forbundsstyret (arbeidsutvalget) står overfor når et landslag skal uttak.

Norge er ikke alene om å ha problemer. Intet uttagningssystem er perfekt, og vi ser hvert år hvordan vanskelighetene tårner seg opp i Sverige, England, Frankrike o.s.v. Her hjemme har vi de senere år forsøkt å skjære gjennom problemene ved på forhånd å nominere norgesmestrene som E.M.-lag. Mange er uenig i denne uttagningsform, og personlig hører jeg heller ikke til dens varmeste forsvarene. Og det er i allfall sikkert at hvis denne metoden i det hele tatt skal kunne benyttes må kvalifiseringen gjelde bare norgesmestrenes faste parkombinasjoner. Slik har da også hele tiden systemet vært praktisert. Når de samspilte makkerpar ikke ønsker å stille opp eller splittes, står forbundsstyret fritt. Ingen erverver noen representasjonsrett som enkeltperson. Og så er det forbundsstyrets vanskeligheter begynner, for nå må det vurderes. Tiden tillater som regel ikke noen kvalifiseringsturneringer f. eks. etter kassalagprinsippet. Til støtte for vår vurdering har vi selvfølgelig tidligere turneringsresultater, men det melder seg en rekke spørsmål som ikke er så lette å besvare.

Målet er selvfølgelig å komme frem til det lag N.B.F. er best tjent med å sende, d.v.s. det lag som vil oppnå det beste bridgemessige resultat samtidig som det også ellers vil representer oss på en verdig måte. Man må hele tiden ha for øye at en E.M.-tur ikke er en belønning for god innsats, det er N.B.F.'s beste som står i første rekke.

Otto Berggrav.

Man gjør seg da følgende refleksjoner: Hvilken rolle spiller internasjonal rutine? Lønner det seg å bygge opp en stamme av internasjonalt trenede spillere? Skal vi satse på unge, lovende par? Hva da med Akademikerparene som vi erfaringsmessig vet må skilles etter forholdsvis kort tid? (Det par som har vært lansert som årets E.M.-kandidater etter en se-songs god innsats i partunneringer var allerede splittet før E.M.-turneringen.) Hvor meget skal resultater i partunneringer telle i forhold til god innsats i lagkamper? Hvordan skal man få sammenlignet par fra forskjellige landsdeler hvor N.M. sannsynligvis er eneste målestokk? Hvor meget betyr det at et par eller lag ikke har kvalifisert seg til N.M.-finalen? (Astra og Sinsen var en periode mester og utslått annet hvert år.) Skal man betrakte resultatene over et tidsrom av flere år, eller betyr dårlig innsats den siste tid at paret er ute av form, og også vil være det under E.M.? Hvem skal man velge av et jevnt par som sjeldent eller aldri gjør det helt store, og et par som ofte er på toppen, men av og til gjør det svært dårlig? Skal vi satse på at sistnevnte par lykkes i E.M., eller skal vi være fornøy med det middels resultat førstnevnte sannsynligvis vil oppnå?

Det står naturligvis ikke i menneskelig makt beständig å velge riktig (eller heldig) i dette sammensurium av kryssende hensyn. Feilfri vil en uttagning på disse premisser sikkert ikke bli, man må bare forsøke å gjøre den så riktig man kan. Så lenge ovennevnte kvalifiseringsmomenter ikke kan måles med eksakte tall ser i allfall ikke jeg noen annen løsning på problemene, med den nåværende uttagningsform.

Om årets uttagning vil jeg bare si følgende: Arbeidsutvalget forsøkte etc. beste evne å foreta en objektiv vurdering med N.B.F.'s beste for øye. Etterat saken var samvittighetsfullt drøftet hersket det full enstemmighet om det foreliggende lag. For våre handlinger står vi til ansvar for N.B.F.'s ting.

NR. 7 - 1961

Redaktør:

William B. Herseth

Tlf. 44 35 30

sikrest kl. 17–18

BRIDGE

Faste medarbeidere: Rolf B. Amundsen, Ålesund. Asbjørn Baltzersen, Drammen, John Bie, Stavanger, Otto Bolseth, Bergen, Alf Gulbrandsen, Oslo, Randi Herseth, Oslo, Håkon Hoel, Harstad, Arne Hofstad, Trondheim, Bjarne Mathiesen, Ålesund Egil Ronneberg, Oslo, Oddm. Sjursen, Hamar, Kristian Svenning, Narvik, Knut Palmstrøm, Drammen og Knut With, Kragerø.

Utgis av Aasm. Engens Forlag A/S, Universitetsgt. 7, Oslo.

Postboks 801. Telefoner: 33 55 19 - 33 44 65 - 33 28 16

England vant begge klasser i Europamesterskapet Norge nr. 5 i åpen klasse.

Det begynte som vanlig ved alle EM: De lokale autoriteter ga et stort cocktailparty på byens rådhus og her møttes alt som teller innen internasjonal bridge — med EBL's president baron Robert de Nezon i spissen. Bare portugiserne glimret ved sitt travær. Ingen god debut for EBL's aller yngste medlem — nyoppatt i år. De anmelder seg — og uteblir — med den følge at turneringsskjemaet som er lagt opp med 17 deltagere kunne vært innskrenket til 16. Det betyr i virkeligheten at en hel spilledag kunne vært innspart, enten til en ekstra fridag, (hvilket ville vært kjærkomment i så hård og lang turnering) eller også at turneringen var blitt avkortet med 1 spilledag. Det hadde heller ikke vært uvelkommen. Men nå får alle deltagerne istedet en ekstra frirunde i tillegg til den som

17 deltagere automatisk gir. Her spiller tilfellet en stor rolle. Det er jo vesensforskjell på å sitte over første runde slik danskene må, mens f. eks. Frankrike får «portugiserfrei» i ellevte runden og dermed får en god hvil for innspurten i de 6 siste rundene.

Engelskmennene kan dette med å arrangere! Rammen om turneringen er elegant. Spillelokalene ligger i det gamle klosteret Torre Abbey, som til daglig er et kunstmuseum. Mange av kunstgjenstandene har måttet evakueres for å gi plass til spillebordene, men på veggene henger gamle malerier i glass og ramme. De er overdekket for å hindre at kortene skal gjenspeiles eller reflekteres. Bridgeramaet er henlagt til klosterets gamle låve som i 1588 tjente som fengsel for 397 overlevende fra den spanske armada. Her inne er det bygget et «glassbur»

for de spillerne som skal opptrer i «Ramaet». Arrangementet tilsvarer forsåvidt vårt opplegg i EM 1958 i Oslo. Glimrende oversiktstavler viser stillingen i begge klasser og en utmerket bar står til tilskuernes disposisjon. Terence Reese står i spissen for kommentatorene, jo arrangementet er perfekt, og rammen om årets mesterskap er noe ganske for seg selv — kombinasjonen av middelalderens solide stenkonstruksjoner og det tyvende århundredes moderne lysarmaturer i alle rum skaper et utrolig stilbrudd, men også en ganske utrolig effekt!

Og så tilslutt selve den herlige byen. Her er *Svend Carstensens* farverike skildring av den:

«Den henrivende bade og utfluktsbyen Torquay ved Devonshires sydkyst. Englelander kaller den ikke uten grunn THE BRITISH RIVIERA, stedet hvor Golfstrømmens vann bringer lune vinder inn over kystlandet, hvor palmetrærne finnes i hele alléer, og hvor frodig blomsterprakt flammer opp mellom utall av hoteller og parkanlegg som preger den milelange *Torquay-drive* . . .»

. . . om aftenen et fyrverkeri av neonlys i alle spektrets farver. Morgen og aften merker man nok Atlanterens klamme tåke, men når solen bryter igjennom er her den prektigste indian-summer hvor det internasjonale selskap tør til tropetøyet og utfolder seg i farverik nonchalanse . . .»

Men om arrangementet er flott, er poengberegningen i turneringen omtvistet. EBL vedtok nemlig på sitt siste møte i Paris å innføre *gradert vinnarskala* i kampene. I hver kamp kjempes det om 6 poeng. De fordeles slik:

Differanse	0—3 poeng gir	3—3
»	0—10 »	4—2
»	11—20 »	5—1
»	21 og mere »	6—0

En slik vinnarskala gir, som påvist av bl. a. Terence Reese, et lag muligheten av å vinne *samtlige* sine kamper uten å bli mester, fordi et annet lag går forbi på flere 6—0 resultater.

Vår utsendte medarbeider Leif Nielsen vil ta seg spesielt av de norske kampene. Derfor følger vi i dette referatet turneringen dag for dag:

220

RUNDE I:

Åpen klasse:

Belgia 6 —	Libanon 0 (128—51)
Holland 6 —	Finland 0 (122—52)
England 6 —	Tyskland 0 (125—82)
Sverige 6 —	Egypt 0 (90—55)
Norge 4 —	Sveits 2 (88—81)
Island 4 —	Frankrike 2 (77—70)
Irland 3 —	Italia 3 (92—92)
Danmark og Spania 6 poeng på walk over.	

Som alltid i et EM bød første runden på overraskelser. Selv om det italienske laget ved turneringen i Turin ikke akkurat viste spill av det Blålags klasse, var det allikevel litt av en sensasjon at de skulle spille uavgjort med Irland, som alltid før har spilt jumboens rolle i europamesterskapene. Islands seier over Frankrike var ikke akkurat noen overraskelse for vel orienterte tilskuere. For i 1950 gikk jo islanderne opp nesten til topps i europamesterskapet og fikk som følge derav 2 mann på det årets europeiske VM-lag som ble nr. 2 foran England på Bermudas.

Derimot var det de ellers temmelig svake tyskerne innsats mot Englands favorittlag som trakk publikum. Hvis ikke tyskerne hadde begått noen aldeles utrolige tabber i dyre spill i første halvrunde, ville de ledet stort istedetfor å ligge under med 3 poeng! Josavnet av Reese-Schapiro er nok mer følbart enn man på forhånd trodde. Den norske 4—2 seieren over Sveits er gledelig. Optimismen stiger og Bjørn Larsen refererer: «muligheten for en hederlig placering er store».

Rundens fasitt:

Norge og Island har gjort det godt. Italienerne gled ned fra favorittplassen. Tilliten til England er svekket.

Dameklassen:

Egypt 6 —	Frankrike 0
Norge 6 —	Tyskland 0
England 5 —	Island 1
Irland 5 —	Holland 1
Belgia 3 —	Finland 3
Sverige 6 poeng på frirunde.	

EM-spillerne på utflukt. I forgrunnen til venstre: Erik Høie og Jens Magnussen, i midten Jan Wohlin, da de forlater Dartmoor.

De egyptiske damer som vant ifjor i Turin tok hele 6—0 seier over Frankrike og seiler dermed opp som favoritter ved siden av England som avga 1 overraskende poeng til Island. Det trakk opp til sensasjon da de islandske damene ledet etter første halvrunde med 15 poeng, men det var altså langtfra nok når Rixi Markus satte inn sin spurt. Vårt lag slo som ventet Tyskland, så starten er bra.

Rundens fasitt:

Egypt tar ledelsen. England har fått et skudd for baugen og Frankrikes sjanser er vesentlig forringet.

RUNDE 2:

Åpen klasse:

Danmark 6 —	Sverige 0 (109—79)
Belgia 6 —	Finland 0 (146—59)
Frankrike 6 —	Holland 0 (144—73)
Egypt 6 —	Libanon 0 (165—63)
Sveits 6 —	Tyskland 0 (107—72)
Norge 5 —	Spania 1 (88—71)
Irland 3 —	Island 3 (68—65)
England og Italia 6 p. på frirunde.	

Norge tapte første halvrunde med 2 poeng og kan derfor ikke være misfornoyd med å vinne 5—1 selv om Halle i Morgenbladet refererer et spill hvor Stavangerne takket være trumfekko ikke klarte å bete en kontrakt som ville gitt 6—0 seier. Kampen mellom Danmark og Sverige var rundens storkamp. Danskenes hadde jo seieren i landskampen i Stockholm i ryggen, mens svenskene var revansjetørste. Det var akkurat de samme spillerne som møttes og utviklingen av kampen gikk nøyaktig som i Stockholm. Svenskene tok ledelsen med 7 poeng i første halvrunde — men danskenes vant allikevel 6—0! Holland ledet med 2 poeng over Frankrike og anså seg for å ha råd til å skifte ut et av sine par. Derved ble det 0—6. Irland og Islands små tall tyder på god bridge og at førsterunderesultatene ikke bare var flaks.

Rundens fasitt:

Belgia har scoret «fullt hus», men da laget bare har hatt svake mot-

standere er nok resultatet litt for flatterende. Norge ligger bra an, selv om vi har tapt 1 poeng til et av de svakere landene. Belgia, England og Danmark leder.

Dameklassen:

Egypt 6 — Belgia 0 (120—67)
Frankrike 6 — England 0 (116—81)
Tyskland 6 — Finland 0 (109—72)
Sverige 6 — Norge 0 (87—59)
Holland 5 — Island 1 (84—71)
Irland 6 poeng på frirunde.

At Frankrike skulle «reise kjerringa» med 6—0 seier over England var helt uventet, men bekreftet hva første runden bar bud om: det engelske damelaget er ikke usårbart. Svenskene tok en pen seier over Norge og dermed forringet de våre sjanser til en god plasering.

Rundens fasitt:

Egypt fortsetter fremgangen. Englands store tap til Frankrike kan bli avgjørende. På den andre siden er Frankrike igjen med i løpet. Alt kan fremdeles skje i denne klassen.

RUNDE 3: Åpen klasse:

Egypt 6 — Finland 0 (109—67)
Holland 6 — Irland 0 (121—49)
Italia 6 — Island 0 (81—52)
Danmark 6 — Libanon 0 (122—79)
England 6 — Sverige 0 (115—75)
Tyskland 4 — Spania 2 (86—77)
Belgia 3 — Frankrike 3 (67—64)
Norge og Sveits 6 poeng på frirunde.

Danmark spilte i oppvisningsstil, og Sverige spilte slett ikke dårlig tross det store tapet mot England. Tyskland lå hele 51 poeng under i første halvrunde, men snudde kampen! Frankrike klarte med nød og neppe uavgjort etter å ha tapt første halvrunde.

Rundens fasitt:

England og Danmark leder, begge med «fullt hus». Belgia ligger på tredjeplass, sammen med Norge og Italia. Det er bare 3 poeng som skiller mellom første og femteplass.

Dameklassen:

Sverige 6 — Finland 0 (73—44)
Irland 6 — Island 0 (80—32)
Frankrike 5 — Holland 1 (108—91)
Tyskland 5 — Egypt 1 (94—76)
England 4 — Belgia 2 (61—57)
Norge 6 poeng på frirunde.

Egypt har tapt stort! De tyske dame lå under i første halvrunde, men hadde en fantastisk glid. Det gir spennin i klassen.

Rundens fasitt:

Irland og Sverige leder. Norge ligger som nr. 4 og England er nr. 7. Hvem vinner? Det er det ingen som kan si!

RUNDE 4: Åpen klasse:

England 6 — Libanon 0 (147—59)
Frankrike 6 — Egypt 0 (125—87)
Italia 6 — Holland 0 (111—63)
Tyskland 6 — Norge 0 (92—69)
Sveits 6 — Sverige 0 (135—50)
Belgia 5 — Irland 1 (89—70)
Finland 3 — Danmark 3 (77—75)
Island og Spania 6 poeng på frirunde.

Det er nesten utrolig: På de siste 19 spillene vant Sveits 90—0 over Sverige! «Det er det verste jeg noensinne har sett», sa Tore Sandgren, «det var tragikomisk».

For første gang lykkedes det for finnene. De spilte en glimrende kamp — bare synd at det skulle skje akkurat mot danskene som har så gode sjanser — og resultatet var meget rettferdig for danskene spilte som vanlig godt de også. Tysklands seier over Norge var uventet, så meget mer som Norge ledet 42—25 etter første halvrunde. Men vi tapte kampen på slempillene, som vi ikke klarte.

Rundens fasitt:

England leder med 3 poeng foran Danmark og Italia. Norge ligger på syvende plass 9 poeng etter England.

Dameklassen:

England 6 — Tyskland 0 (142—50)
Finland 5 — Norge 1 (115—102)
Egypt 4 — Sverige 2 (89—79)
Belgia 4 — Holland 2 (112—108)
Frankrike 4 — Irland 2 (57—50)
Island 6 poeng på frirunde.

Det engelske damelaget har hatt en riktig dårlig start. «Det er en nervøs og halvubehagelig stemning ved bordet, hvor de temperamentsfulle spilleres ikke alltid like vennlige kommentarer gir et bestemt inntrykk av at laget ennå ikke har funnet formen», er Svend Carstensens kommentarer. Norges nederlag mot Finland var uventet, skriver Bulletinen. Kampen mellom Egypt og Sverige kan vise seg å bli avgjørende.

Rundens fasitt:

Sverige og Irland fortsetter å lede. Egypt ligger 3 poeng etter og på fjerde og femteplass kommer England og Frankrike. Det er bare 5 poeng som skiller. Norge er nr. 6. England har tatt innpå, men klassen er fremdeles helt åpen.

RUNDE 5: Åpen klasse:

Italia 6 — Belgia 0 (112—88)
Irland 6 — Egypt 0 (110—75)
England 6 — Finland 0 (161—57)
Sveits 6 — Holland 0 (89—51)
Danmark 5 — Frankrike 1 (78—60)
Sverige 5 — Spania 1 (75—56)
Norge og Tyskland 6 p. på frirunde.

Det danske lagets gode form har vært en av de hyggeligste overraskelsene i dette EM skriver Bulletinen. Franskmenne hadde imidlertid undervurdert Danmark fullstendig og gitt lagets sterkeste spillere Ghestem — Bacherich fri i første runden. De ble hentet med ilbud for å stille opp i annen halvdel av kampen, men kunne ikke hindre den danske seier.

Rundens fasitt:

England leder med 30 p. fulgt av Italia 27 p. og Danmark og Sveits 26 p. Norge ligger på femteplass med 21 p.

Dameklassen:

Belgia 6 — Irland 0 (119—75)
England 6 — Sverige 0 (108—53)
Tyskland 6 — Holland 0 (121—92)
Frankrike 4 — Island 2 (94—85)
Egypt 3 — Norge 3 (84—82)
Finland 6 poeng på frirunde.

Egypt fikk 3 verdifulle poeng mot Norge, skrev Bulletinen. I betraktning av at Egypt vant Olympiadens i Turin i fjor, vil vi heller si det var 3 verdifulle poeng som våre damer hentet i denne kampen, men det er tydelig at det norske damelaget tross sin plasering i midtfeltet allikevel regnes med blant lagene i Torquay. Takket være en feil i programmet ble endel spill spilt i gal retning ved det ene bordet og måtte annulleres. Norge ledet 80—70 etter første delen av kampen og tapte bare 14 poeng i annen del. Det er lite med den nye beregningen. Svenskene tap for englenderinnene kan bli avgjørende for mesterskapet.

Rundens fasitt:

Sveriges og Irlands 6—0 tap omkaldfret ranglisten totalt. England gikk opp på lederplass 1 eneste poeng foran Egypt, Sverige og Irland. Frankrike ligger også bare 1 poeng etter disse landene. Norge ligger på syvende plassen med 16 poeng og det er bare 7 poeng som skiller mellom de 9 beste lagene. Alle 9 kan godt tenkes å vinne! Så jevnt er det. Og så usikker er lagenes svingende form.

RUNDE 6: Åpen klasse:

England 6 — Frankrike 0 (107—79)
Danmark 6 — Irland 0 (110—65)
Italia 6 — Egypt 0 (97—70)
Island 5 — Belgia 1 (95—75)
Sverige 4 — Norge 2 (68—61)
Sveits 4 — Finland 2 (83—75)
Spania 3 — Libanon 3 (94—94)
Tyskland og Holland 6 p. på frirunde.

Libanon fikk sine første poeng i sin uavgjorte kamp mot Spania som Putte Kock karakteriserer som «svak». Tetlagene England, Danmark og Italia vant 6—0, men Englands 6—0 seier over Frankrike var den verdifulleste. Vi tapte snaut begge halvrundene mot Sverige.

Rundens fasitt:

Uforandret i teten. Men bare 4 poeng skiller de tre beste. Norge ligger på sjetteplass, 13 poeng etter England. Men rekkefølgene mellom de 11 beste er så jevn at det lett kan bli betydelige forskyvninger.

Dameklassen:

England 6 — Norge 0 (86—50)
 Sverige 6 — Holland 0 (124—80)
 Irland 6 — Tyskland 0 (93—54)
 Belgia 4 — Island 2 (96—91)
 Frankrike 6 p. på frirunde.

En meget avgjørende runde. Norge er definitivt ute av dansen, men til gjengjeld er det bare 3 poeng som skiller de 5 beste.

Rundens fasitt:

England 27, Sverige og Irland 26, Frankrike 25, Egypt 24, er de lag som har sjanse til å vinne. Norge ligger på åttende plassen med 16 p.

RUNDE 7:

Åpen klasse:

Holland 6 — Belgia 0 (92—25)
 England 6 — Irland 0 (76—55)
 Danmark 6 — Italia 0 (116—86)
 Egypt 6 — Island 0 (108—75)
 Spania 6 — Finland 0 (117—73)
 Frankrike 6 — Sveits 0 (108—52)
 Norge 6 — Libanon 0 (79—52)
 Sverige 6 — Tyskland 0 (186—36)

For en runde! Alle kamper avgjort på «Knock out» 6—0 for første gang i dette mesterskapet. Sverige satte runderekord mot Tyskland! Og England fikk akkurat de 21 poengene som skulle til for å gi 6—0. Hittil har England ikke avgitt et eneste poeng. «Fortsetter det slik må selv de engelske reporterne komme til å innrømme at laget ikke spiller altfor dårlig», heter det i en engelsk kommentar.

Rundens fasitt:

England leder med 42 p. Men Danmark holder godt følge med 38. Så følger Italia 33, Sveits 30 og Norge 29 poeng. De øvrig er i realiteten utslått.

Dameklassen:

Frankrike 6 — Belgia 0 (96—59)
 England 6 — Finland 0 (193—53)
 Tyskland 6 — Island 0 (108—33)
 Sverige 6 — Irland 0 (137—81)
 Holland 5 — Norge 1 (69—51)
 Egypt 6 p. på frirunde.

Sverige vant den viktige kampen mot Irland og aspirerer sterkt til

seier. England oppnådde den største scoren som hittil er nådd og bare en mislykket storeslem forhindret laget i å passere 200 tallet i score.

Rundens fasitt:

Sverige spilte Irland ned fra tetstriden. Nå er det bare 4 lag igjen i toppen og de ligger som perler på en snor: England 33, Sverige 32, Frankrike 31 og Egypt 30. Norge ligger på åttende plassen. Slutspurten blir spennende.

RUNDE 8:

Åpen klasse:

England 6 — Italia 0 (113—66)
 Island 6 — Danmark 0 (122—88)
 Egypt 6 — Holland 0 (99—68)
 Tyskland 6 — Libanon 0 (100—58)
 Norge 6 — Finland 0 (108—68)
 Frankrike 6 — Spania 0 (179—82)
 Sveits 6 — Irland 0 (101—54)
 Belgia og Sverige 6 p. på frirunde.

Er det kondisjonen som gjør utslaget og gir oss en ny 6—0 runde i alle kampene? Det danske nederlaget for Island ga England grønt lys for seier. Til gjengjeld blir det tydelig kamp om annenplassen og der har vårt lag en sjanse.

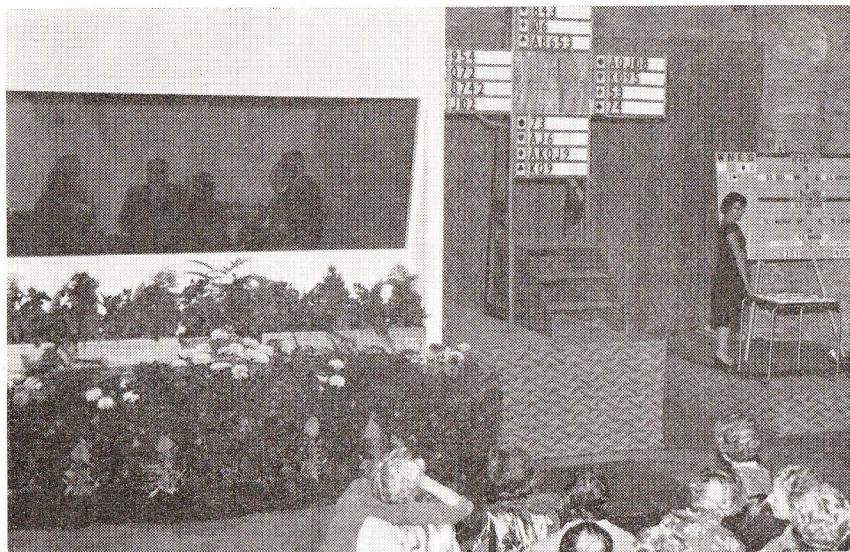
Rundens fasitt:

England har klar ledelse med 10 p. på nr. 2 som er Danmark. 2 poeng etter Danmark ligger Sveits, 1 poeng etter Sveits kommer Norge og 2 p. deretter ligger Italia.

Dameklassen:

England 6 — Egypt 0 (123—65)
 Holland 6 — Finland 0 (109—79)
 Frankrike 6 — Tyskland 0 (128—85)
 Irland 6 — Norge 0 (119—56)
 Sverige 4 — Island 2 (103—99)
 Belgia 6 p. på frirunde.

Sverige hadde en stor ledelse etter første halvrunden, men klarte med nød og neppe 4—2. Det var dyre og bitre tapte poeng, så ujevn som dameklassen er. Egypts nederlag i nøkkelkampen mot England slo dem ut og bragte England et langt skritt nærmere seieren!

Bridgeramaet i det gamle klosteret hvor gammelt og nytt møttes.

Rundens fasitt:

England leder med 39 p. fulgt av Frankrike med 37. Sverige har 36. Med bare 3 runder igjen er de øvrige sjanseløse. Norge ligger på niende plass.

RUNDE 9:

Åpen klasse:

Holland 6 — Danmark 0 (116—58)
 Irland 6 — Spania 0 (95—62)
 Italia 6 — Sveits 0 (169—46)
 Frankrike 4 — Norge 2 (111—106)
 Tyskland 4 — Finland 2 (98—89)
 Egypt 3 — Belgia 3 (94—92)
 Island 3 — England 3 (80—78)
 Libanon og Sverige 6 p. på frirunde.

For første gang må England avgi poeng! Islenderne er farlig for noen hver. Husk at de slo det Blå lag i EM i Oslo med 68—44! Italia «myrdet» Sveits i første halvrunde 90—4! Og de 4 poengene som sveitserne fikk skyldtes at italienerne gikk bet i en lilleslem p.g.a. at trumfen satt 5—0 imot! Ellers ville det blitt over 100—0!!!

Rundens fasitt:

Tross sine avgitte poeng økte England sin ledelse, fordi de nærmeste konkurrentene tapte sine kamper.

Dameklassen:

Belgia 6 — Tyskland 0 (87—52)
 Irland 6 — Finland 0 (121—32)
 Norge 6 — Island 0 (131—76)
 Sverige 6 — Frankrike 0 (81—46)
 Holland 5 — Egypt 1 (97—84)
 England 6 p. på frirunde.

Tross den store norske seieren lå vi under etter første runden med 9 poeng! Men vi var ikke alene om å snu en av kampene i denne runden. Det samme gjorde Holland som lå 15 poeng under etter første del.

Rundens fasitt:

Mesterskapet er fremdeles åpent. England leder med 45 p. foran Sverige som har 42. En av disse bør vinne da neste gruppe, som består av Irland og Frankrike, bare har 38 og 37 p. Norge er nr. 9.

RUNDE 10:

Åpen klasse:

Danmark 6 — Belgia 0 (103—82)
 Frankrike 6 — Tyskland 0 (135—54)
 Island 6 — Sveits 0 (137—99)
 England 6 — Holland 0 (86—50)
 Sverige 6 — Libanon 0 (137—74)
 Italia 5 — Spania 1 (87—70)
 Irland 3 — Norge 3 (80—77)
 Egypt og Finland 6 p. på frirunde.

Danmark snudde kampen i annen runde etter å ha tapt første med 14 p. Holland ledet over England med 4 p., men mistet fullstendig melodien i annen halvrunde. Det samme gjorde Spania som ledet med 23 p. For ikke å snakke om Libanon som ledet med 25 p. og tapte med 63! Jo, det var en begivenhetsrik runde!

Rundens fasitt:

England leder med 57 p. foran Italia og Danmark som begge har 44. Norge og Frankrike ligger begge på 40, mens Sverige og Island har 39. Mesterskapets skjebne synes avgjort, men om annenplassen fortsetter kampen.

Dameklassen:

Norge 6 — Frankrike 0 (121—88)
 Finland 6 — Island 0 (74—53)
 Irland 6 — Egypt 0 (107—72)
 Sverige 6 — Belgia 0 (96—40)
 England 6 — Holland 0 (82—41)
 Tyskland 6 p. på frirunde.

Norge ga Sverige en god hjelp ved å slå den farlige konkurrenten Frankrike med 6—0. Og Irland gjorde en fin innsats mot Egypt.

Rundens fasitt:

Uforandret i toppen. England holder ledelsen med 3 p. foran Sverige. Men begge favorittene har svake motstandere i siste runde, så alle tipper at Rixi Markus lag vil klare mesterskapet. Norge er gått opp til syvende plass.

RUNDE 11:

Åpen klasse:

England 6 — Belgia 0 (108—44)
 Danmark 6 — Egypt 0 (171—47)
 Sverige 6 — Finland 0 (145—37)
 Tyskland 6 — Irland 0 (95—71)

Island 6 — Spania 0 (74—45)
 Sveits 6 — Holland 0 (104—39)
 Norge 4 — Italia 2 (93—87)
 Frankrike og Libanon 6 poeng på frirunde.

Norges seier over Italia bragte Danmark en ren annenplass. England holder sin klare ledelse, men om annenplassen fortsetter kampen.

Rundens fasitt:

England 63, Danmark 50, Italia og Frankrike 46, Island og Sverige 45, Norge 44 og Sveits 42 p. Legg merke til at alle de nordiske land med unntakse av Finland ligger plasert i tetgruppen.

Dameklassen:

Frankrike 6 — Finland 0 (170—78)
 England 6 — Irland 0 (93—50)
 Egypt 6 — Island 0 (111—45)
 Tyskland 6 — Sverige 0 (117—76)
 Belgia 4 — Norge 2 (72—65)
 Holland 6 p. på frirunde.

Dermed var dameklassen avgjort. England satte et strålende punktum, mens det svenske damelaget kikket mot Tyskland. Allikevel holdt de annenplassen fordi Irland ikke hadde noe å si mot England i innspurten. Dermed ble sluttresultatet i dameklassen:

1. England 57 p.
2. Sverige 48 p.
3. Frankrike 43 p.
4. Irland 42 p.
5. Egypt 37 p.
6. Belgia 36.
7. Tyskland 35 p.
8. Norge 30 p.
9. Holland 30 p.
10. Finland 22 p.
11. Island 14 p.

Den engelske seieren var klar. Da laget etter en noe svak start omsider fant formen gikk det fra seier til seier og mesterskapet er vel fortjent. Laget besto av: Durran — Juan Gordon — Markus og Hiron — Shanahan. Svenskene, som møtte med $\frac{2}{3}$ av det laget som gjorde det så dårlig i Palermo, fikk en pen annenplass og var lyspunktet i den svenske innsatsen i dette års EM. Det norske laget fikk

en beskjeden placering etter en ujevn innsats.

Vi fortsetter så med åpen klasse, som spilte 17 runder.

RUNDE 12:

Åpen klasse:

Norge 6 — Island 0 (97—46)
 Italia 6 — Tyskland 0 (118—77)
 Spania 6 — Holland 0 (125—95)
 Sveits 6 — Belgia 0 (110—37)
 Frankrike 6 — Sverige 0 (134—76)
 England 6 — Egypt 0 (123—69)
 Libanon 3 — Finland 3 (91—89)
 Danmark og Irland 6 p. på frirunde.

Jumbofinalen mellom Finland og Libanon burde gitt finsk gevinst fordi finnene ledet med 28 p. etter første halvrunde. De 4 topplagene vant sine kamper, dvs. Danmark hadde w. o. og stillingen er uforandret i teten.

Rundens fasitt:

England fortsatt i teten. Mellom de 4 neste skiller bare 6 poeng. Det er Danmark, Frankrike, Italia og Norge. Hovedkampen i neste runde blir oppgjøret mellom Danmark og England. Norge skal ha Holland og bør ha visse sjanser.

RUNDE 13:

Åpen klasse:

Frankrike 6 — Libanon 0 (155—89)
 Sverige 6 — Irland 0 (117—83)
 Island 6 — Tyskland 0 (120—70)
 Spania 6 — Belgia 0 (102—77)
 Danmark 5 — England 1 (101—87)
 Holland 5 — Norge 1 (103—90)
 Sveits 5 — Egypt 1 (107—91)
 Italia og Finland 6 p. på frirunde.

Snakk om at det ble liv i feltet. Danmarks flotte seier over England kan nok gi noen hver blod på tann når det gjelder å slå England i innspurten. Norge har f. eks. enda ikke møtt favorittene. England har fremdeles 9 poengs forsprang på Danmark og 12 på Italia og Frankrike. Men ... alt kan fremdeles skje!

Rundens fasitt:

Turneringen er faktisk delt i to halvdeler. De beste 8 lagene har fra 70 til 51 poeng. Den dårligste halvdelen har fra 38 til 18 poeng. Klasse-

forskjellen er merkbar. England var nærmest heldig som reddet det ene poenget mot Danmark. En Lightner-dobling fra en av danskene ville gitt 6—0.

RUNDE 14:

Åpen klasse:

Norge 6 — Belgia 0 (126—71)
 Sveits 6 — Danmark 0 (108—79)
 Egypt 6 — Spania 0 (120—47)
 Frankrike 6 — Finland 0 (91—58)
 Tyskland 6 — Holland 0 (108—48)
 Italia 5 — Sverige 1 (97—80)
 Irland 5 — Libanon 1 (103—83)
 England og Island 6 p. på frirunde.

Kondisjonen er en avgjørende faktor i en så lang serie. Danskene, som hadde hvilt ut foran Englandskampanen, var da i praktslag. Men nå var de tydelig kjørt etter oppgjøret med britene og tapte alle sine sjanser i et svende nederlag for Sveits. Sveriges nederlag satte stopper for svenskene ambisjoner, mens Norges 6—0 seier var et godt skritt på veien mot en pen placering.

Rundens fasitt:

Med 12 poengs forsprang på nr. 2 bør den engelske sluttseier være temmelig sikker. Men om de nærmeste plassene kjemper Frankrike 64 p. Italia 63 p. Danmark 61 p. Sveits 59 og Norge samt Island begge med 57 p.

RUNDE 15:

Åpen klasse:

Norge 6 — Egypt 0 (139—86)
 England 6 — Sveits 0 (129—68)
 Irland 6 — Finland 0 (103—71)
 Danmark 6 — Spania 0 (133—39)
 Italia 6 — Libanon 0 (118—89)
 Island 4 — Sverige 2 (78—73)
 Belgia 4 — Tyskland 2 (91—86)
 Holland og Frankrike 6 poeng på frirunde.

England fortsetter å vinne. For Norge er det gunstig at Sveits taper 0—6 og at Island må avgj 2 poeng til Sverige. Vår egen 6—0 seier trekker godt.

Rundens fasitt:

Alle de fire topplagene vant 6—0 så derfor var stillingen uforandret. I

mellomklassen går Norge opp på femteplass, med 4 poengs forsprang på Sveits og Island. Men vi har Danmark og England igjen så programmet er hardt.

RUNDE 16:

Åpen klasse:

- Holland 6 — Sverige 0 (86—63)
- Libanon 6 — Island 0 (100—78)
- Frankrike 6 — Irland 0 (155—79)
- Danmark 5 — Norge 1 (84—69)
- England 5 — Spania 1 (96—76)
- Finland 4 — Italia 2 (95—91)
- Tyskland 3 — Egypt 3 (104—102)
- Sveits og Belgia 6 p. på frirunde.

England fortsetter å avgjøre poeng, riktig nok bare 1 til Spania, men det er tydelig at laget er slitt. Danmark — Norge gikk som Ramakamp med Halle — Leif Nielsen i Ramaet. Det var nesten utelukkende småspill «I ikke mindre enn 8 av de 40 spill plukket Danmark 1 poeng fra nordmennene», skriver Svend Christensen. Han fortsetter: «Runderesultatene viser at trettheten gjør seg gjeldende. Det er ganske gitt at det er en for lang en omgang med 16 kamper på 12 dager. Det er kun siste dag at Libanon kan gå hen og slå Island og vinne en halvrunde så stort som 67—6 og deretter i siste runde slå Holland helt overlegen». (124—20!)

Rundens fasitt:

England er nå helt sikker vinner. Frankrikes frirunde gir 6 gode poeng og da det franske laget er uthvilt, ser det ut til at ingen vil true annenplasen deres. Danmark ligger fint an og Sveits har såvidt passert Norge på sine 6 frirundepoeng. Norge har England i den siste kampen.

RUNDE 17:

Åpen klasse:

- Norge 6 — England 0 (94—53)
- Belgia 6 — Sverige 0 (118—39)
- Libanon 6 — Holland 0 (124—20)
- Danmark 6 — Tyskland 0 (101—75)
- Island 6 — Finland 0 (100—44)
- Frankrike 6 — Italia 0 (105—81)
- Spania 3 — Sveits 3 (98—96)
- Irland og Egypt 6 p. på frirunde.

Selv om England var sikker seierherre, var det godt gjort av vårt lag

å slå Europamesterne 6—0. «Det norske laget spilte meget sikkert og godt», sier Johannes Brun, men tilføyer at «sannheten tro må man imidlertid si at opp til vanlig form spilte de (englenderne) ikke.» Ser man på englendernes dalende formkurve under siste del av turneringen, kan det nok være noe Carstensens påstand om at «de var kjørt trett». Ellers har jo mange av resultatene preget av at kampene ikke lenger spilte noen særlig rolle.

Sluttstilling:

1. England 87 p.
2. Frankrike 82 p.
3. Danmark 78 p.
4. Italia 71 p.
5. Norge 70 p.
6. Sveits 68 p.
7. Island 68 p.
8. Sverige 54 p.
9. Egypt 49 p.
10. Tyskland 49 p.
11. Holland 47 p.
12. Belgia 46 p.
13. Irland 45 p.
14. Spania 42 p.
15. Libanon 31 p.
16. Finland 26 p.

Studerer en premielisten vil en se at de 3 beste ligger i en klasse for seg. Det er all grunn til å gratulere Danmarks gode unge lag med fremgangen og det er grunn til å tro at Danmark nå vil kunne gjøre seg vesentlig sterkere gjeldende enn før i EM. At England vant uten Reese-Schapiro viser at de har gode «reserver» i bakhånd og det samme må kunne sies om Frankrike som manglet Jais — Trézel. I det hele tatt skjer det nå en tydelig fornyelse av mange lag — vi kan nesten si at bridgen er inne i et generasjonsskifte.

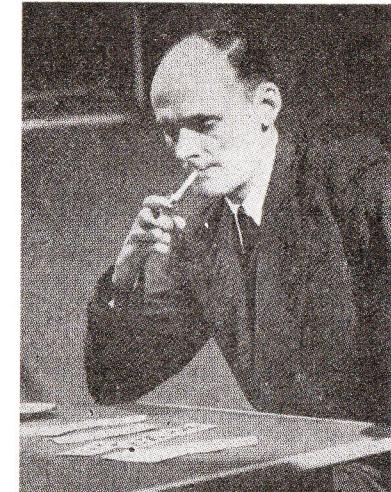
I neste gruppe kommer Italia, Norge, Sveits og Island. Det er godt gjort av Italienerne å få sine second strings så langt frem og det viser at bridgenivået holder mål i Italia. Den norske femteplassen er pen og det er grunn til å legge merke til at av de 5 nordiske land er de 4 plasert i den øvre halvdelen. Sverige med sine 54 poeng ligger nemlig i en gruppe for seg selv. Einar Werner, Putte Kock,

(Over til side 240.)

TOPPSCORE MED TERENCE

Terence Reese:

*Se Dem før
før De stikker!*

ENERETT FOR NORGE

♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦

Det hender ofte i en trumfkontrakt at De i utspillsfarven sitter med Esset annet på den ene hånden og tre små på den andre. Ved første øye-kast ser det ikke ut til å være noen fornuftig grunn til ikke å ta stikket straks. Legg merke til gjennomsnitts-spillerne: de stikker uten å nøle, mens gode spillere lasjerer hvis de ikke har en spesiell grunn til å ta stikket uten tempotap. En eller to ganger om året opplever de riktig nok en ydmykende stjeling når det viser seg at utspilleren har en uventet syvkortfarve. Men til gjengjeld tjener de nesten daglig på denne nölingstaktikken — ofte i situasjoner som til å begynne med kan være uhøyre vanskelige å forutse. Ikke å være for rask med esset er kort sagt blitt endel av de gode spilleres teknikk.

En av grunnene til at det lønner seg å avgjøre det stikket De allikevel må avgjøre før eller senere er vanskeligheten for motparten med å finne det drepende motspill allerede i annet stikk, før spillet utvikling har gitt andre og klarere indikasjoner. Ta som eksempel dette spillet fra «Master Pair»-turneringen 1961 hvor bare

få spillere vant utgangen i spar:

Nord gir: Ingen i sonen.

♠ E K 9 4	♦ K 8 7 6 3
♥ K 4 3 2	◊ E 4
♣ K 8	
♠ D 2	♦ 10 8 5 5
♥ E 10 5 4	♥ D Kn 9 3
♦ D 9 3	♦ K Kn 7 6
♣ Kn 10 6 4	♣ D 2
♠ Kn 7 6 3	
♥ —	
♦ 10 8 5 2	
♣ E 9 7 5 3	

Etter hjerteråpning hos Nord, har Syd det ikke morsomt. De fleste Sydspillerne meldte 1 spar og havnet i 4 spar. Ved mitt bord startet Vest med en liten ruter, blindemann la liten og Øst tok stikket. Så tidlig i spillet var det slett ikke lett å finne frem til det beste motspillet og Øst returnerte ruter til blindemanns Ess.

Nå lå veien åpen for kryss-stjelingen. Hjerter fra Nord til trumf, ruter tilbake fra Syd til trumf og hjerter tilbake til ny stjeling. Deretter kløver til Kongen og enda en hjerter til stjeling. Situasjonen var nå denne:

♠ E K 9
♥ K 8
♦ —
♣ 8
♠ D 2
♥ E
♦ —
♣ Kn 10 6
♠ Kn
♥ —
♦ 10
♣ E 9 7 5

Den ruter som manglet var Knektten. Siden Vest hadde vist D 9 3 og ganske sikkert ville ha spilt ut Dammen fra D, Kn, 9, 3 kunne den siste ruteren med sikkerhet plaseres hos Øst. Spilleren ønsket ikke å gi Vest noen som helst sjanse til å få kaste en hjerter — ikke engang Esset — så derfor trakk han kløver Ess og stjal neste kløver med spar Konge. Nå kunne intet hindre ham fra å stjelle fjerde hjerter med spar Knekt og så ga sparesset det tiende stikket!

Spillets poeng (i relasjon til hva vi nettopp har snakket om) er at Øst ikke klarte å finne frem til sparskift i annet stikk. Hvis han hadde spilt spar tilbake, ville ikke kryss-stjeling gitt tilstrekkelig antall stikk, og da er det lett gjort for Syd å gå 2 beter under forsøk på å etablere kløverfarten.

La oss tenke oss at spilleren uten videre hadde satt i ruteresset i første stikk og stjålet en hjerter. Når nå spilleren i tidens fylde spiller annen ruter for å åpne renonsen, har han røpet sin spilleplan. Motparten kan lett se hva han vil gjøre og vil ganske sikkert skifte til trumf.

HAR DE NA LÆRT LEKSEN?
Som oftest står spørsmålet om lasjering i første stikk i nær sammenheng med problemet innkomster. Det er sikkert ikke lengre grunn til å dvele lenge ved dette spillet for poenget vil De nå ta temmelig kvikt:

♠ Kn 6
♥ K 10 8 6
♦ E 10 9 7 4
♣ K 6
♠ K 9 7 2
♥ 7 4
♦ 5 3
♣ 10 8 5 3 2
♠ D 8 5 4
♥ 3 2
♦ K 6 2
♣ E D 9 4
♠ E 10 3
♥ E D Kn 9 3
♦ D Kn 8
♣ Kn 7

Kontrakt: 4 hjerter spilt av Syd. Vest startet med en liten spar, blindemann la sekseren og Øst Dammen. Hvis De har tak i Esset — ja, hvis det er halvveis på vei mot bordet — så sett det tilbake på plass igjen så hurtig!*)

Her et et annet eksempel hvor De simpelthen av gammel vane lett kan komme til å spille galt:

Syd gir. Ingen i sonen.

♠ D 10 5 4
♥ 7 5
♦ K 10
♣ E K 9 6 2
♠ 9 8 3 2
♥ 4
♦ D Kn 8 6 5 2
♣ D 4
♠ E Kn 7
♥ 9 6 2
♦ E 3
♣ Kn 10 8 7 3
♠ K 6
♥ E K D Kn 10 8 3
♦ 9 7 4
♣ 5

*) Det er alt hva Reesc skriver. Han anser det tydeligvis for overflødig å peke på at kontrakten er helt sikker hvis Vest kan holdes ute, så han aldri får sjansen til å spille kløver gjennom blindemanns Konge. Så lenge Øst er inne, kan det aldri bli 2 kløvertapere. Tar ikke Øst for kløvertapet når han senere kommer inn på ruterkongen, forsvinner Syds kløvertapere på Nords godspilte ruterfarve. RED.

Syd åpner med 4 hjerter og alle sier pass. Vest starter med ruter Dammen. Nå vil De vel aldri for alvor påstå at De ønsker å godspille ruterneien, det håper jeg iallfall ikke. For hvis De dekker ruterdamen med Kongen, stikker Øst med Esset og returnerer farven. Og så stjeler Øst over bordets trumf, tredje gang ruterfarven spilles! Nei, la De bare ganske rolig Vest beholde stikket for ruterdamen. Nå blir det aldri mer enn 2 rutertapere og spar Ess. Deres tredje ruter forsvinner pent og pyntelig på kløverkongen.

TRO DET ELLER LA VÆRE!

Nå er tiden inne til å presentere Dem for et mer innviklet spill, hvor De til å begynne med kanskje vil tro at det ikke spiller noen rolle om De lasjerer eller ei.

Syd gir. Ingen i sonen.

♠ 7 6 4
♥ E 8
♦ E 6 2
♣ Kn 8 5 3 2
♠ 9
♥ K D 10 6 2
♦ Kn 7 5 3
♣ 9 4
♠ Kn 10 8 2
♥ 9 5 4 3
♦ 10 9
♣ K 7 6
♠ E K D 5 3
♥ Kn 7
♦ K D 8 4
♣ E 10

Syd spiller 4 spar og Vest starter med hjerter Kongen. La oss først forutsette at Syd lasjerer. Han vinner neste hjerterstikk (eller stikker hvilken som helst annen retur) og trekker spar Ess og Konge. Annen gang viser Vest renons. Alminnelig teknikk krever nå skift til ruter. Syd fortsetter med ruter Konge, deretter liten ruter til Esset og liten ruter tilbake mot hånden. Stjeler Øst, står kontrakten. Øst legger imidlertid en taper, men når Syd fortsetter med sin siste ruter, som dekker av blindemanns siste trumf, kan forsvarer bare få 3 stikk: 1 i spar, 1 i hjerter og 1 i kløver.

Men hva skjer hvis Syd stikker med hjerter Ess i første stikk? Forskjellen ser De når tredje ruter spilles. Øst stjeler med spar 10, setter sin makker inn på hjerter Dame og tar så beten ved å stjele fjerde ruterunde med spar Knekt.

Men nå, hvor stilten er blitt så godt innarbeidet, vil De ikke bomme på et spill som dette:

Nord gir. Alle i sonen.

♠ 10 7 6 4 2
♥ E Kn 6
♦ 10 5
♣ D 8 3
♠ D 8 3
♥ K 10 5
♦ D Kn 9 2
♣ 10 7 6
♠ E K Kn 9 5
♥ D 4 3
♦ E 7
♣ K Kn 2

Kontrakt: 4 spar spilt av Syd. Vest starter med ruter Dame. Stikker De øyeblikkelig med Esset? Da er De ikke verd en død sild, hvis motparten finner det riktige motspillet! Etter at første sparspill har avslort sitsen, må jo kløver før eller senere i spill. Øst kommer inn på Esset og returnerer hjerter 9. Senere når Øst kommer inn på ruter Konge, kommer nok en hjerter. Resultatet er at De er nødt til å miste 1 stikk i hver farve.

Men holder De tilbake ruteresset, kan ingen nekte Dem kontrakten!! (Forutsatt at Øst legger en liten ruter. Setter Øst i ruterkongen må De stikke, for poengen er at De ikke tåler å gi Øst 2 intakt. I så fall er jo ruter Knekt markert hos Vest etter utsplilet). Vel, De stikker annet ruter-spill og trekker spar Ess. Når den skjeve sitsen viser seg, skifter De til kløver. Øst kommer inn og gir hjerter tilbake. Syd legger lavt og Nord kommer inn på Knektten. Kløverne elimineres, ruter er eliminert og nå er det bare å spille Vest inn på spar-damnen, så De må få oppspill til den kombinerte hjertersaksen eller til dobbeltrenons.

4 av 5 spillere vil klare å gjennomføre et slikt sluttspill — men mer enn halvparten av dem ville ha ødelagt sine sjanser i første stikk.

DIPLOM for BRIDGE

Bestilles fra

Fabritius & Sønners Forlag,
Øvre Slottsgt. 25 — Oslo.

FABRITIUS

Roald Fischer

AVFALLSFORRETNING

Nordbygt. 2 — hj. av Lakkegt.

Telefon 68 11 35

Innkjøp av metaller, flasker,
filler og batterier.

Farverik og festlig KRAGERØCUP!

Gjennom Knut Withs mange poengrike kåserier har leserne sikkert fått et visst inntrykk av at det ikke bare spilles *bridge* — men avgjort *god bridge* i den smilende sørlandsidyllen som heter Kragerø. Ja, ikke bare spilles, men også teoretiseres — for det er jo her Olaf Forbergs Kragerø-vienna har sett dagens lys. Her er et herlig bridgemiljø — og det blir såmenn ikke mindre etter at «EFOS-professor» Alf Gudbrandsen har økt byens befolkningstetthet ved å slå seg ned som lektor i matematikk og videnskap i den før så stille by. Se opp for kvartetten Alf Gudbrandsen—Mindor Vaagen og Kjell Kristensen—Knut With i kommende NM for lag!

For tredje sommer på rad arrangerede Kragerø Bridgeklubb sin cupturnering i Tangens Verfts rommelige og luftige velferdssal. Ved bord 1 startet presidenten og generalsekretæren, og hvis vi kan stole på det gamle ord at en dårlig generalprøve gir en god forestilling, så er sjansen ikke små i EM. For de ble nr. 17 av 40 startende par etter å ha ligget under middels (bortsett for en enslig lørdagsrunde) helt til de aller siste rundene. Jeg la spesielt merke til plaseringen, fordi makker og jeg lå i nærheten av presidenten gjennom størstedelen av turneringen og for første gang oppnådde å vinne en så morsom premie som middelspremien — en flott campingmadrass — for premiene var prima dernede.

Kragerøspillerne hevdet seg godt. Etter lørdagens runder ledet Kjell Kristiansen—Knut With foran Alf Gudbrandsen—Mindor Vaagen som her hadde sin debut som par. Søndag middag hadde det gode Sandefjordsparet fra EM 1958 Johansen—Larsen rykket opp på førsteplassen fulgt av

Grimstadspillerne Mørland—Sæthra med Kristensen—With på tredje plass. I siste sesjon sikret Sandefjordspillerne seg et solid forsprang mens den spennende knivingen om de neste plassene ga til resultat at Alf Gudbrandsen—Mindor Vaagen gikk i mål tett fulgt av Bakke—Skau fra Skien. For arrangementet fortjener Kragerø Bridgeklubb med sin formann Ness og sin turneringsleder blomster — klubben sørget godt for sine gjester, ikke bare under men også mellom slagene. Derfor var det vel fortjent at Ranik Halle til Telemark Arbeiderblad uttalte sin store begeistring for arrangementet, opplegget og avviklingen. Det forekom mange fine spill under turneringen, sa presidenten, og det er sant nok. Her er en liten bukett:

Først tar vi to morsomme motspill:
1)

N	♠ D 10 9 4
V Ø	♥ 10 7 6
S	♦ D 10 8 6
	♣ 5 4
♠ K 6 3	
♥ D 3	
♦ E K Kn 9 4 3	
♣ 9 3	

Meldingene er gått.

Øst	Syd	Vest	Nord
—	1 ru.	2 kl.	2 hj.
—	3 ru.	—	3 hj.
—	4 hj.	—	—

Vest tar kløver Ess, Konge, Dame. Nord følger med kløver 7, 10 og Knekts. Hvorledes planlegger De som Øst motspillet? Løsningen kommer senere i artikkelen.

2)

N	♠ D 6
V Ø	♥ 6 5
S	♦ K 9 8 6 4 3 2
	♣ K 9
♠ 9 3	
♥ E D	
♦ 10 5	
♣ E 10 8 6 4 3 2	

De sitter Øst. Nord er havnet i 3 grand etter at Deres makker har vært inne med en sparmelding. De spiller ut spar Dame. Nord lasjerer første og annet sparspill, men stikker tredje gang farven spilles. Hvorledes planlegger De motspillet? Løsningen her kommer også senere i artikkelen.

Hva angår doblinger så fortjener Alf Gudbrandsens gode situasjonsvurdering i dette spillet å bli referert:

♠ Kn 9	♦ 6
♥ K D 3	♥ Kn 10 8
♦ E 7 3 2	♦ K Kn 9 4
♣ K Kn 5 2	♣ E D 10 7 4
♠ E 10 4 3	♠ K D 8 7 5 2
♥ 7 6 5 4 2	♥ E 9
♦ D 10 6	♦ 8 5
♣ 6	♣ 9 8 3

Øst gir. Alle i sonen.

Meldingene gikk slik:

Øst	Syd	Vest	Nord
—	—	—	1 kl.
1 ru.	2 sp.	—	2 gr.
—	3 sp.	—	4 sp.

Gudbrandsen (Øst) hadde med stor interesse lyttet til meldingene. Syd må ha 6-kortfarve i spar, siden han sier pass i åpning og hopper samt gjentar sin sparfarve. Nords 2 grand melding etterfulgt av høyning til 4 spar viser betinget sparstøtte — altså doubleton. Ergo må makker sitte med 4-kortfarve i spar! Dermed dobbellet han!

Spillet ble begivenhetsrikt. Vaagen som Vest spilte ut ruter 6. Bordet la Esset og Gudbrandsen Kongen. (Vaagen fortalte etterpå at vel spiller min makker fantasifullt, men dette syntes han slo alle rekorder da spille-

ren tok sine 3 topper i hjerter og kastet sin rutertaper.) Forklaringen: Ganske enkelt at Gudbrandsen trodde blindemann hadde lagt *lite* ruter og derfor satte i sin Konge. Men ingen kunne se på makker at han hadde kastet galt kort, han satt som en sfinke, var Vaagens morsomme kommentar. Da spar kom i spill, fikk Vaagen stikket og skiftet til kløver som jo var det eneste makker kunne ha doblet på (han hadde jo selv rutterdamen). Og dermed var beten et faktum.

♠ K 10 2
♥ Kn 6 5
♦ Kn 8 3 2
♣ E Kn 7

♠ E 4 3	♠ Kn 9 8 7 6 5
♥ E K D 10	♥ —
♦ E K 9 7	♦ 10 5
♣ D 6	♣ K 9 8 5 3

♠ D
♥ 9 8 7 4 3 2
♦ D 6 4
♣ 10 4 2

Hvor mange trekk vinner Øst i sparkkontrakt, når Nord spiller ut kløver Ess? Det var den gode Drammensspilleren Nils Andersen som satt Nord og som spilte ut kløveresset.

Spilleren fikk 11 stikk. Men da spillet var over sa Nils på sin godmodige måte: «Du skulle hatt 12 stikk.» Spilleren var ikke riktig med. «Jo, ser du,» fortsatte Nils, «når du kommer inn, f. eks. i ruter, trekker du spareset. Når Damen faller, fortsetter du med 4 ganger hjerter. På fjerde hjerter må jeg kaste kløveresset og når du så fortsetter med spar blir det bare 1 stikk til oss.»

Som spillet gikk var dette riktig nok for Nils Andersens makker Sterkeby ville ikke benytte seg av det fremviste kort som ble liggende som straffekort på bordet og valgte derfor et annet utspill. All mulig honnor til Sterkeby for hans fine sportsmanship, men da slike tilfeller inntrer ikke så rent sjeldent, tror vi det er riktig å sitere hva loven sier. Hvis De spiller ut utenfor tur og det var spifførrens tur til å spille ut fra egen hånd eller fra blindemann blir det feilaktig spilte kort et straffekort. Det er det hele.

Men hvis det var Deres Makkers tur til å spille ut (slik som jo tilfel-

let er når første utspill kommer fra feil hånd) så har loven 2 muligheter:

Spilleren kan forby utspill i farven. Da tar De opp Deres utspilte kort og det er ingen ytterligere straff.

Eller spilleren kan bestemme at det gale kortet skal ligge som straffekort, men da har Deres makker fritt utspill og kan gjørne spille farven om han vil. Det er hva § 57 bestemmer.

Selv om Nils Andersen hadde rett i det aktuelle tilfellet, fordi hans makker ikke spilte ut kløver, så må altså det spørsmålet vi stilte bli å besvare slik at det ikke blir noen forskjell i stikkantallet hvis Syd spiller ut kløver.

Her er et spill som kan spilles på forskjellig måte.

♠ E D 5

♡ E D 10 8 2

♦ 4

♣ E D 7 2

N
V
Ø
S

♠ K 9 6

♡ —

♦ E 10 9 7 6 3

♣ Kn 9 8 5

Kontrakt: 6 kløver, spilt av Nord. Ingen meldinger fra motparten. Øst spiller ut spar 8. Hvorledes vil De planlegge spillet? Lösningen kommer også her senere i artikkelen.

Nå kan tiden være inne til å se på de 2 motspillene i begynnelsen av referatet. Her er alle kortene i spill 1).

♠ E Kn 8

♡ K Kn 9 8 4 2

♦ 2

♣ Kn 10 7

♠ 7 5 2

♡ E 5

♦ 7 5

♣ E K D 8 6 2

N
V
Ø
S

♠ K 6 3

♡ D 3

♦ E K Kn 9 4 3

♣ 9 3

Kontrakten var som De husker 4 hjerter. De spilte ut kløver til makkers kløvermelding og makker tok kløver E, K, D. Sørget De for å sette i en trumf så blindemann ikke fikk en billig stjeling for hj. 3?

I så fall har De spilt bort den sikre beten. Hvis De lar Syd få lov til å stjele med hjerter 3, vil Syd fortsette med hjerter Dame. Deres makker stikker med hjerter Ess og spiller kløver for fjerde gang. Likegyldig hva spilleren gjør, må Deres trumfier gi stikk.

Hvis De ikke så dette motspillspoeng, som forøvrig mange bommet på under Kragerøcupen, er det tid til å ta opp Deres motspillsteknikk til revisjon. Hvis nemlig makker har f. eks. hjerter Knekkt tredje og vil godspille et trumfstikk ved å få Dem til å sette i en så høy trumf at Syd må stjele med hjerter Damen, så skal han spille en *liten* kløver tredje gang. Når han spiller *høy* kløver advarer han Dem mot å stjele, fordi han ser muligheten av at en av Deres trumf kan vokse når han gir kløver igjen etter å være kommet inn på trumf Ess.

Og så skal vi se på spill 2):

♠ E 5 4 2

♡ 10 9 7 2

♦ E D 7

♣ Kn 7

♠ K Kn 10 8 7

♡ K Kn 8 4 3

♦ Kn

♣ D 5

N
V
Ø
S

♠ 9 3

♡ E D

♦ 10 5

♣ E 10 8 6 4 3 2

Kontrakten var 3 grand. Øst starter med spar Dame og Nord stikker tredje sparspill. For å bete kontrakten må Øst kaste kløver Konge. Klarte De det?

Men ikke alle Nordspillere ga Øst denne sjansen. Jeg overlater ordet til Knut With som forteller om hva som skjedde ved hans bord:

«Halle—Larsen viste oss at det går an å melde 3 grand med bare 21 honnørpoeng og komme heldig fra det. Meldingen gikk:

Øst Syd Vest Nord

Kristensen Halle With Larsen

Dobl. 1 kl. 1 sp. 2 ru.

— — — 2 hj.

— 3 kl. — 3 gr.

Kristensen som Øst startet med spar Dame som fikk beholde stikket. Spar tilbake ble stukket med

Esset. Kløver Knekkt fra Larsen ble stukket med Kongen, som fikk beholde stikket. Hjerter 6 ble tatt med Esset og da kløver Esset i fortsettelsen tok med seg Damen, var alt bare herlighet og glede. 3 trekk og toppscore for presidenten og hans sekretær Kristensen og jeg kunne bare notere at vi hadde funnet våre overmenn når det gjelder hårdt meldte kontrakter.»

For egen regning vil Red. tilføye at spillet var pent gjennomført. Larsen spilte på den sitsen han måtte ha om spillet skulle vinnes. Meldingene fortalte jo sitt. Det eneste reelle valget spilleren står overfor er om han skal spille på 2—2 sits i kløver (slik han gjorde) eller på 3—1 sits (hvilk betyr at han må placere hjerter Konge hos Øst for å få 2 inntak hos Syd.)

Men det var ikke alltid hellet fulgte parets hårde og sjansebetonte meldinger. Her ble det bunn:

♠ 10 9 6

♡ 10 7 6 3 2

♦ K

♣ E D 10 2

♠ E 8 5 4

♡ E 5

♦ E 9 6 5 4

♣ 8 6

N
V
Ø
S

♠ D 2

♡ K 9 8 4

♦ D 10

♣ K Kn 9 4 3

♠ K Kn 7 3

♡ D Kn

♦ Kn 8 7 3 2

♣ 7 5

hjerter. Nord hadde neppe lasjert kløver 2 ganger med Esset tredje, så spilleren er helt sikker på tellingen. Dermed var spilleplanen klar: To runder hjerter stripper Syd. Vest er inne på hjerter Ess og fortsetter med spar 8. Syd er inne og har ruter 8, 7, 3 mot Vests ruter 9, 6, 5, og dermed må spilleren få 2 av de 3 siste stikkene. Det ga topp til Øst-Vest.

På Nord-Syd siden fikk Lindqvist-Kristiansen, Arendal, toppscore mot Bjørn Larsen-Halle. Der gikk meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
Lindqvist	Larsen	Kristiansen	Halle
1 ru.	2 kl.	Dobl.	—
—	2 hj.	Dobl.	—
—	2 sp.	—	—
Dobl.	—	—	—

og de sjansemeldingene kostet 800 poeng! Og så ser vi på spilleplanen i den tredje oppgaven vi ga Dem.

♠ E D 5

♡ E D 10 8 2

♦ 4

♣ E D 7 2

♠ Kn 10 7 4 3

♡ K Kn

♦ K 8 2

♣ 10 6 4

♠ K 9 6

♡ —

♦ E 10 9 7 6 3

♣ Kn 9 8 5

♠ 8 2

♡ 9 7 6 5 4 3

♦ D Kn 5

♣ K 3

Kontrakten var som nevnt 6 kløver. Hvorledes spilte De? Etter utspill med spar 8?

Det er enkelt nok å legge spillet opp med 3—3 sits i ruter. Her holder det, men Kjell Kristiansen våget ikke å basere spillet på så pen fordeling. Han valgte i stedet å spille på sin egen hjerterfarve. Første stikk gikk til Esset og så trakk han hjerter Ess. Fra Vest kom Knekken. Så kom ruter til Esset og kløversaks med Damen. Øst stakk med Kongen og har et valg. Returnerer han ruter tvinger han spillerne til å spille på 3—3 sits i ruter, og da han selv sitter med 3 ruter ser han jo at et slikt spill vil lykkes. (Annen ruter trumfes, kløver Ess, spar til Kongen og tredje ruter trumfes med Nords siste trumf. Hjerter til bordets tredje trumf, kløver Knekkt tar ut tieren og ruterfarven står.) Drammenseren Nebell fortsatte

1 kløver. Her er noen eksempler hentet fra Olympiadens i Turin 1960:

♠ E K 3 ♦ K D 9 7 3 ♠ E 6 3 ♣ 8 3.

Åpningsmelding 1 hjerter. Avgjort maksimum med 16 poeng.

♠ Kn 10 8 7 4 3 2 ♦ E D 6 ♠ K Kn ♣ 9.

Bare 11 poeng — og knapt nok det for de ugarderte ruterhonnører kan vanskelig regnes med full verdi. Men Chiaradia åpnet selv med 1 spar i første hånd. Og med bare 10 poeng åpnet Forquet her:

♠ D Kn 8 7 5 4 3 ♦ E K 10 ♠ 9 ♣ 5 4.

Åpningsmeldingene er fullstendig gode nok — poenget er bare at De hurtigst mulig blir klar over at 12 poengsgrensen på ingen måte er noen lavgrense selv om systemet oppstiller den som lavgrense. Hvor fordelingsverdier spiller stor rolle og åpneren ikke har vanskelig for å finne gjenmelding, trer kortskjønnet til. Men med jevne hender er selvsagt 12 poeng minimum. Selv i faresonen åpner italienerne på bare 12 poeng:

♠ K D 9 8 ♦ D 7 6 5 ♠ 9 8 ♣ K D 10.

Dette er en hånd som Forquet åpnet med 1 spar i faresonen i Como.

«STERKE» OG «SVAKE» FARVEÅPNINGER

Selv om farveåpningerne bare spenner mellom 12 og 16 poeng, deler Chiaradia dem i «sterke» og «svake» åpningshender. Han har en spesiell tabell for å telle håndens tapere. Åpningshender med $4\frac{1}{2}$ — $5\frac{1}{2}$ taper regner han som «sterke», mens hender med mer enn $5\frac{1}{2}$ taper regnes som «svake». Inneholder en hånd mindre enn $4\frac{1}{2}$ taper, representerer den normalt en kloveråpning.

Beregningen av tapere skjer på følgende måte:

Det fjerde og de følgende kort i farvene regnes aldri som tapere. Manglende honnorstyrke og småkort forutsettes å sitte normalt fordelt. Konge regnes for $\frac{1}{4}$ taper (Chiaradia bruker +tegnet for å markere $\frac{1}{4}$ taper). Dame regnes for $\frac{1}{2}$ taper.

Eks.: ♠ K 8 7 3 ♦ E K Kn ♠ K Kn 6 3 2 ♣ 9.

I spar er det 2+ tapere, i hjerter $\frac{1}{2}$ taper, i ruter $2\frac{1}{2}$ taper og i kløver 1 taper. Ialt 6+ tapere. Altså en «svak» åpningshånd.

En «sterk» åpningshånd vil altså si en hånd som enten er på grensen av kloveråpning eller oftere en hånd som inneholder god fordelingsstyrke. For å vise en «sterk» åpningshånd, har åpneren følgende midler til disposisjon.

1. Han kan reversere. Eks.:

1 ru. 1 hj.

2 sp.

2. Han kan hoppmelde ny farve:

1 ru. 1 sp.

3 kl.

3. Han kan hoppmelde i åpningsfarven:

1 hj. 1 sp.

3 hj.

VALG AV ÅPNINGSFARVE

Fordeling 4-3-3-3.

Her er det ikke noe problem. De åpner med 4-kortfarven såfremt den er i spar, hjerter eller ruter. Alle 4-kortfarver er jo meldbare. Med 4-kortfarve i kløver må De åpne med 3-kortfarve, forutsatt hånden inneholder mindre enn 17 poeng.

Fordeling 4-4-3-2.

Heller ikke noe problem. De åpner med høyeste farve og melder den andre 4-kortfarven i neste melderunde — vel å merke uten hopp. Med denne korttypen kan det aldri bli tale om reverse eller hoppmeldinger. Er nemlig åpneren sterkt nok til det, heter åpningsmeldingen 1 kløver — ikke 1 i ekte farve.

Fordeling 4-4-4-1.

Behandles i prinsippet som 4-4-3-2 fordelingen. Men legg vel merke til at Chiaradia setter en strek over den svakeste av de 3 firekortfarvene. Eks.:

♠ Kn 7 4 2 ♦ E K 8 4 ♠ 9 ♣ K D 7 3.

Her velger De hjerter og kloverfarvene som Deres 2 beste farver *før* De åpner. Følgelig heter åpningsmeldingen 1 hjerter og Deres gjenmelding blir klover. Selvsagt med det opplagte unntaket at De støtter spar, hvis *makker* melder denne farven. Men gjør han ikke det, dropper De sparfarven til fordel for kloverfarven.

Fordeling 5-3-3-2, 6-3-3-1, 7-2-2-2 osv.

I alle tilfelle hvor De har en eneste langfarve, gir valget av åpningsfarven seg selv. Da åpner De med Deres lange farve. Er langfarven klover, henvises til de tidligere artikler om åpningsmeldingene 1 grand og 2 kløver.

Så langt må en kunne si at Chiaradia stort sett følger gamle vannte veier. Men når vi går over til tofarvehendene, oppdager vi fort at han har adoptert Canapéprinsippene for full musikk:

Fordeling 5-4-2-2 og 5-4-3-1.

I prinsippet skal De nå åpne med den korteste farven, for så i annen melderunde å tone den lengste farven. Imidlertid kan det ofte hende at dette prinsippet kommer i kollisjon med reversemeldinger som viser «sterk» åpning. Med «svak» åpning lar prinsippet seg ikke gjennomføre i disse tilfellene og derfor må åpneren simpelthen lure sin makker med hensyn til fordelingen når han er svak. Et par eksempler vil klarlegge situasjonene:

♠ E K D 4 3 ♦ E D Kn 6 ♠ 8 7 ♣ 5 2.

Her åpner De med 1 hjerter. I neste melderunde melder De spar. Derved viser De makker:

1. «Sterk» åpning. 2. Den siste meldte farve er lengst.

Så bytter vi om farvene:

♠ E D Kn 6 ♦ E K D 4 3 ♠ 8 7 ♣ 5 2.

Nå åpner De med 1 spar for å *hoppe* i hjerter i neste melderunde. Derved viser De makker:

1. «sterk åpning». 2. Den sist meldte farven er lengst.

Men: ♠ K 8 6 5 2 ♦ K Kn 9 4 ♠ E Kn 6 ♣ 7.

Her må De åpne med 1 spar. I neste melderunden sier De hjerter uten å hoppe. Stakkars makker. Han vet at De er «svak» fordi De ikke hopper, men det er også alt han sikkert kan vite. Han vil regne med at De har minst like mange hjerter som spar, ja, kanskje også at hjerterfarven er lengst. Men det får ikke hjelpe. De er nødt til å få meldt begge farvene og da får det heller være at makker blir lurt på fordelingen. I og med at han vet at De har en «svak» åpning, regner Chiaradia ikke med at det vil skje så stor skade.

Hittil har vi forutsatt at farvene var noenlunde likeverdige selv om de var av forskjellig lengde. Er imidlertid 5-kortfarven avgjort sterkest, må De gjenta den fremfor å vise 4-kortfarven. Eksempel:

♠ E 6 2 ♦ E D Kn 8 5 ♠ K 5 3 2 ♣ 4.

Her åpner De med 1 hjerter og gjentar farven i stedet for å melde ruter.

Fordeling 5-4-4-0.

Denne fordelingen behandler De etter samme regler som 5-4-2-2-fordelingen bare med de lånte fjærerne fra 4-4-4-1-fordelingen at De velger ut den beste 4-kortfarven og «underslår» den dårligste.

Fordeling 5-5-2-1 og 5-5-3-0.

Her er det enkle regler. De åpner i den høyeste farven og gjenmelder den laveste. Har De en «sterk» åpning, hopper De i annen runde. Har De en «svak» åpning hopper De ikke. Altså rett etter landeveien.

Fordeling 6-4-2-1 og 6-4-3-0.

Med «svak» åpning starter De med 6-kortfarven og gjentar den før De eventuelt viser 4-kortfarven. Med «sterk» åpningshånd begynner De med 4-kortfarven og melder 6-kortfarven i annen melderunde. Enten ved å hoppe eller ved å reversere.

Fordeling 6-5-1-1 og 6-5-2-0.

Hvis 6-kortfarven er høyeste farve, viser De fordelingen helt eksakt. De åpner med 5-kortfarven, reverserer i neste melderunde og gjentar så 5-kortfarven i tredje melderunde.

Av de eksempler vi her har behandlet kan vi utelede følgende regler:

1. *Hvis De reverserer, har De en «sterk» åpningshånd. Makker vet at den sist meldte farven er den lengste.*
2. *Hvis De hoppmelder i annen melderunde vet makker at De har en «sterk» åpning og at den sist meldte farven er på minst 5 kort. Åpningsfarven er på 4 eller 5 kort.*
3. *Hvis De hverken reverserer eller hopper, vet makker at De har en «svak» åpning. Derimot er han ikke sikker på Deres fordeling. Men han regner det for sannsynlig at De også nå er lengst i Deres sist meldte farve. Det er en innlysende svakhet, men den greier ikke Chiaradia å råde bot på.*

England vant — —

(Fortsatt fra side 228.)

Tore Sandgren og Eric Jannersten fester sokelyset på EFOS. Sandgren sier ganske enkelt at hvis det er sant at EFOS er et lett system så hadde de svenske spillerne «enten ikke lært seg det eller også kunne de ikke følge det» for «Lundell turde ha gjort flere undtagelser fra parets system (i EM) enn under hele sitt liv forøvrig». Og Putte Kock er ikke nädigere: «Etter å ha fulgt hele turneringen under jeg meg på om ikke tiden er inne for svensk bridge til å kaste det «krångliga» EFOS systemet over bord. Det hjelper ikke at et system er bra i teorien — det må holde for påkjenningen i praktisk spill også».

I neste gruppen kommer Egypt, Tyskland, Holland, Belgia og Spania som perler på en snor, mens Libanon forviste Finland til siste plassen. Finnen hadde vel neppe sitt sterkeste lag, for finsk bridge er nok minst like god som Egypt og Tyskland m. fl. Det viser resultatene i de Nordiske Mesterskapene.

For å få plass til hovedreferatet har vi denne gangen måttet la spillerne være. De kommer vi tilbake med i neste nummer. Og da begynner Leif Nielsens artikkelserie fra EM.

W. B. Herseth.

DE BESTE SPILL
PÅ MARKEDET

Plastikkbehandlet — slitesterk
— vakre

EN GROS:
E. NYBORG

Fr. Nansens pl. 8, v, 601
Tlf. 42 10 40

Den spennende innspurten i Parmesterskapet.

Da siste sesjon i par mesterskapet begynte lørdag morgen ledet Riise-Salsterød med 205 poeng foran Johansen-Larsson. På de 2 første spillene tok Johansen-Larsson inn 34 poeng og det gjorde at jeg fikk lyst til å følge Sinsen spillerne for å se om de kunne klare å ta igjen et slikt forsprang på så få spill. De to neste spillene ga dem 61 poeng netto — ikke minst takket være det her spillet:

Øst gir Øst-Vest i faresonen.

♠ K 6 2	♦ D
♥ K 9	♥ E D 10 5
♦ E K Kn 10 3 2	♦ 7 6
♣ 7 2	♣ K D 9 8 6 3
♠ Kn 8 7 4 3	♠ E 10 9 5
♥ 7 6 4 3	♥ Kn 8 2
♦ 9 8	♦ D 5 4
♣ 10 5	♣ E Kn 4

Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 kl	Dobl.	pass	2 ru
2 hj	3 ru	pass	3 gr

Klöver kongen ut. Larsson lasjerte og det kom liten kløver som han stakk med knekten. Så spilte han spartien som løp til damen. Øst skiftet til hjerter 5 og nord tok resten! 11 stikk er mye på disse kortene i parturering. Bare ikke Øst prøver seg med hjerterskif, har forsøret alltid 3 stikk.

Neste runde var en relativt normal runde hvor Sinsenparet tok igjen 29 poeng fordi konkurrentene hadde en elendig runde. Men så kom en ny runde på 61 netto. Det skyldtes vesentlig at Henning Riise gikk 3 bet i 3 grand i dette spillet mot Indhaug-Rolien fra Levanger:

♠ E 10 6 3	♦ 4 2
♥ 4 2	♦ K 4
♦ K 4	♦ E K Kn 6 3
♣ E K Kn 6 3	♠ D 7 5 2
♠ K 8	♥ 10 3
♥ K 8 7 6	♦ 5 2
♦ D 10 9 8 6	♣ D 10 9 8 2
♣ 5 4	♠ Kn 9 4
♦ 5 4	♥ E D Kn 9 5
♣ 5 4	♦ E Kn 7 3
♦ 5 4	♣ 7

Utspill ruter 5, som trakk kongen. Spilleren tok hjerterfinessen som holdt. Så prøvet han kløverfinessen, men Øst kom inn på damen. Han fortsatte med rutertoen, Syd la syveren og Vest fikk for åtteren. Nå begynner det å bli fare på ferde med forbindelseslinjene. Syd har ikke flere kløvere og Nord har ikke flere ruter. Vest returnerte kløver, Nord kom inn på kongen og hva skal Syd kaste? Han la spar fire og det ble skjebnesvangert! Så kom en ny hjerterfiness, men den negangen stakk Vest. Nå er det også brudd i hjerter! Vest angrep nå sparfarven med sparåtten. Øst fikk for spardamen og returnerte farven. Nord kom inn på esset, men nå er det brudd i alle fire farvene. Situasjonen:

♠ 10 6	♠ 7 5
♥ —	♥ —
♦ —	♦ —
♣ E 6 3	♣ —
♠ —	♠ —
♥ 8 7	♥ —
♦ D 10 9	♦ —
♣ —	♣ 10 9 8
♠ —	♠ —
♥ E 9 5	♥ —
♦ E Kn	♦ —
♣ —	♣ —

En sparinnkomst hos Syd hadde nå vært gull verd, men den fantes altså ikke. Riise fortsatte med spartien og gikk 3 bet. Spilleren kløver, redde han et stikk ved at Øst må spille opp i sparsaksen. Men det spiller jo ikke så stor rolle.

Neste runde inneholdt 2 slempill som begge satt samme veien. Det ville være å ønske at de hadde sittet hver sin vei, for Drangsholt-Fredriksen som presisjonsmeldte begge slempene fikk hele 108 poeng, mens deres motstandere var fullstendig makteløse.

♠ 2	♠ E 10 4
♥ 2	♥ E Kn 9 6 4
♦ E D Kn 10 9 6	♦ 7 5
♣ E K 10 8 7	♣ 9 6 2
Fredriksen	Drangsholt
2 ru.	2 hj.
3 kl.	3 hj.
4 kl.	6 kl.

I våre svake 2-åpningers dager gjorde

det rent godt å se en solid gammeldags 2-åpning etter Culbertson. Uansett system bør slemmen meldes.

Her er den andre:

♠ E D 10 7 3	N	♠ 2
♥ E	V Ø	♥ K D 9 8 3
♦ D Kn 10 8 3	S	♦ E K 7 5
♣ E 10		♣ Kn 9 5
Drangsholt	Fredriksen	
1 sp.		2 hj.
3 ru.		5 ru.
5 gr.		7 ru.

Finfine meldinger! Fredriksens hopp til 5 ruter legger nøkkelsluttet 5 grand i munnen på makker som har essene i alle sidefarvene. Men at 2 slike slemmer skal gi 108–14 viser hva jeg før har sagt at slemteknikken ikke imponeerte meg.

Nå var det bare 6 spill igjen og Johansen—Larsson var såvidt kommet forbi Riise—Salterød med 12 poeng, da den runden kom som etter min mening avgjorde mesterskapet. Under det harde nervepresset klikket det nemlig for begge ledereparene — en gang hver i hvert sitt spill.

♠ D 8
♥ K D 7 5
♦ K 3
♣ E K D 6 2

♠ 6 4 2	N	♠ E Kn 9 7 5
♥ E Kn 9	V Ø	♥ 10 8 6 4 2
♦ Kn 10 6 5	S	♦ 7 2
♣ 9 8 5		♣ 7
♠ K 10 3		
♥ 3		
♦ E D 9 8 4		
♣ Kn 10 4 3		

Mot Riise—Salterød kom motparten i 3 grand som Nord-Syd og fikk bare 10 stikk. 5 trekk er det jo ikke noen heksekunst å vinne, så pent som spar og hjerter sitter. Det var også et bra spill for dem.

Johansen—Larsson satt Nord-Syd. Larsson åpnet med 2 kløver og Johansen svarte — 2 ruter. Det mener jeg må ha vært en forsnakkelse for 3 ruter, det syns jeg fremgår av fortsettelsen. På 2 ruter kom det 2 hjerter fra Nord og 2 grand fra Syd. (Jeg hadde meldt mer, men det er tydelig at Syd regner med at det er krevet til utgang). Nord sa 3 grand og Syd 4 kløver som ble passet rundt. 6 trekk — men utgang ikke meldt. Der trodde jeg mesterskapet var blitt avgjort.

♠ 6 2		♦ E K D 10 7
♥ Kn 9 6		♥ E 5 2
♦ 9 4		♦ E D 7 3
♣ K Kn 10 6 5 3		♣ 9
♠ 9 4	N	♠ Kn 8 5 3
♥ K D 8 3	V Ø	♥ 10 7 4
♦ K Kn 8 6	S	♦ 10 5 2
♣ E 8 2		♣ D 7 4

Dette spillet ble dramatisk ved begge bordene. Johansen—Larsson fikk her en gavepakke for motparten meldte:

Øst	Vest
2 sp.	3 hj.
4 ru.	5 ru.
6 sp.	

Hvorledes det er mulig å bomme på storeslem i ruter når Vest får høre at makker har sterkt 2-åpning og selv sitter med hånden full av kort, begriper ikke jeg. Særlig når Øst får meldt sin ruterfarve på 4-trinet. Hvorfor tar ikke Vest initiativ til slem etter 4 ruter?

Vel, dette spillet utlignet jo 4 granden til konkurrentene i forrige spillet, men hva skjedde det ikke hvor Riise—Salterød satt Øst-Vest? Det åpnet Riise som Øst med 2 kløver. Syd pass og Vest 2 grand som er positivt svar. Pass fra Nord. 3 spar fra Riise som nå toner farven. Pass fra Syd. 6 grand kom det nå som lyn fra klar himmel fra Salterød. Og Seim fra Dale, som hadde lyttet mer og mer interessert til tordenværet, faller inn i galoppen med 7 kløver. Jeg har gjemt soneforholdet til nå: Like soner «Ingen i faresonen» står det nemlig på brikkene! 6 grand utenfor sonen gir 990 (eventuelt 1020 med overstikk). Det vil si at han for å vinne stampen ikke må gå mer enn 5 doblete beter. Hvor han mente å finne 8 stikk fra, er jeg ikke klar over, men kanskje han satset på motstandernes nerfer i hardkjøringen om sluttseier? Øst passet — tydelig som kravpass. Syd passet — tydelig som «hands up». Og Vest — ja han sa 7 grand — som ikke kunne vinnes! Syd holder spar og Nord kløver, og da kan ikke spilleren få mer enn 12 stikk. Jeg likte ikke meldeserien, helt bortsett fra sluttmeldingen. Ingen av spillerne melder ruter. De er alene i mel-

dingsforløpet helt til 6 grand og kan vel ikke tenkes å «finne» ruterfarven på 7-trinet?

Tross 4 kløveren går Johansen—Larsson opp til 42 poengs ledelse.

Vest gir Øst-Vest i faresonen.

♠ E 9 8	♦ K D 6 5 3
♥ E Kn 6	♥ D 9 5 3 2
♦ 9 5 4	♦ 6 3
♣ E Kn 7 3	♣ 10
♠ 10 4	♠ Kn 7 2
♥ K 10 8 7	♥ 4
♦ Kn 7 2	♦ E K D 10 8
♣ K 8 5 2	♣ D 9 6 4

Her får begge par gavepakker. Sinsengutta den største!

Mot Riise—Salterød spiller Nord-Syd 2 ruter med 4 trekk. 3 grand er jo opplagt med 8 direkte toppstikk pluss 2 ekstra kløverhonnører. Men mot Johansen—Larsson går motparten bet i 3 grand ved å *toppe* kløveresset. Svakt spill, syns jeg.

Tilskuernes nerver står på høykant i det andre spillet i denne runden. For der blir Johansen doblet i 2 spar som Vest.

♠ K 10	♦ 6 5 3
♥ E Kn 8	♥ D 10 9 7
♦ K D 3 2	♦ Kn 10 9 7
♣ D 6 4 3	♣ E 9
♠ E 8 7 2	♠ D Kn 9 4
♥ K 5 3 2	♥ 6 4
♦ E 4	♦ 8 6 5
♣ K 10 7	♣ Kn 8 5 3

Utspill ruterkongen. Vest stakk og fortsatte farven. Nord tok damen og nå var blindemanns rutere høyst. Nord fortsatte med ruter og Vest fikk lempet en hjerter. Hjerter til kongen ble stukket med esset. Mere ruter fra Nord. Syd stjal med sparknekten og Vest kastet en ny hjerter. Syd skiftet til kløver og spilleren tok 3 runder kløver med stjeling på bordet. Hjerter damen tok neste stikket og nå var stillingen:

♠ K 10	♦ 6 2
♥ Kn	♥ 10 9
♦ —	♦ —
♣ D	♣ —
♠ E 8 7 2	♠ D 4 4
♥ —	♥ —
♦ —	♦ —
♣ —	♣ Kn

Vest skal ha 2 stikk til. Fra bordet kom hjerter. Kaster Syd kløver får Vest stjeling pluss trumf ess. Setter han i trumf, tar Vest over og må få 1 trumfstikk til.

Riise—Salterød fikk meldt 2 hjerter med 3 trekk som resultat på Øst-Vests kort og fikk 101 poeng i runden. Men hva hjalp det når Sinsens gutter hadde 121 poeng. 62 poeng var ledelsen blitt og det gjensto bare 2 spill.

Selv om Riise—Salterød fikk hjem 2 spar doblet som gavepakke i nest siste spillet — en kontrakt som Sinsen-spillerne korrekt betet og selv om akademikerne også fikk et verdifullt overstikk i aller siste spillet, slik at de vant runden med 112 poeng så klarte de ikke å ta igjen det store forspranget. Med 12 poeng gikk Johansen—Larsson i mål og den nervepirrende kampen var over.

De kjempet hardt hele tiden. De spilte godt og de hadde nok også litt flaks. Men det må vi alle ha om vi skal vinne i parturnering. Og det skal ikke være noe fradrag for et fortjent mesterskap.

WALTHER NORDLI

BRIDGE

Årgangene 1959 og 1960 (10 nummer i hver) selges så langt opplaget rekker for kr. 10 pr. årgang.

Portofritt når beløpet sendes med bestillingen, ellers mot oppkrav.

Aasm. Engens Forlag A/S

Universitets gt. 7 — Postboks 801
Tlf. 33 28 16 — 33 55 19 — 33 44 65

Månedens meldeprøve

kommer denne gangen fra sommerturneringen i Lysekil. Ikke fra hovedturneringen, men fra sideturneringen og aktørene i spillet var: Nord: Odd Larsson, Øst Walther Nordli, Syd Wilhelm Kinn og Vest Magnus Andreassen. Altså 3 av Sinsens velkjente garde og vår gode venn Nordli fra Borås.

♠ E 8 7 6 5 4 2 ♠ K D Kn
 ♥ 5 ♥ —
 ♦ E K 8 4 ♦ 9 7 3
 ♣ K ♣ D Kn 10 8 7 5 3

Kinn åpnet som Syd med 4 hjerter. Det første spørsmålet er: Hva melder De som Vest? Sier De 5 kløver eller passer De? Vel, Magnus Andreassen ville la seg slå ut og sa 5 kløver. Odd Larsson doblet og her er Magnus Andreassens farverike skildring av Walther Nordlis reaksjon: «6 spar sa Walther som et skudd. Han var ikke et sekund i tvil om meldingen sin.» Meldingen ble passet rundt til Syd som doblet.

6 spar var jo — selv i parturering — en fantastisk melding og det var meget interessant å få kontakt med Nordli og høre hans begrunnelse. For jeg kjenner få bridge spillere som har et slikt våkent blikk for spillets finne nyanser som Nordli. Her er hans begrunnelse:

— Jeg er klar over at min melding på 6 spar kan se ut som ren poker i meldingene. Men Larssons dobling fortalte meg jo hele sitzen. Det ville vært umulig for meg å melde slemmen i spar uten den hjelpen som doblingen ga meg. Problemet er jo så klart når en vurderer følgende enkle spørsmål: *Hvor i all verden skal min makkers styrke være, når Syd kan doble og jeg selv sitter med Kongen i kløver?* Larsson er en altfor god spiller til å doble en slik kontrakt etter et meldingsforløp som skriker om «svitade hender» i særklasse, uten at han sitter med et sikert trumfstikk. Hvis det er trumf-

eset, og makker har meldt på høyest Damen i trumf, hvor sitter da hans sidestyrke. Ikke i ruter for der har jeg selv toppene. Ikke i hjerter, for da ville hans 5 kløver være en taktisk dårlig melding. Derfor er makker markert med honnører i spar. Og skulle makker ha meldt på kl. E D etc. Så er kløverfarven tapsfri og da tåler jeg en spartaper. Også dette tilfellet må også makker ha nok i spar til at kontrakten står. Men hva med en mulig hjertertaper? Ja, her er det doblingen kommer inn i bildet og løser problemet for meg. For doblingen forteller at makker ikke kan ha meldt på honnørstyrken i kortene, men på fordelingen. Og det eneste som kan gi ham tilstrekkelig fordelingsstyrke hvis han mangler kløvereset må være en hjerterrenon. Det er klart at helt sikkert kan jeg ikke være på singleton eller renons i hjerter, men hva jeg vet er at jeg vil spille en slik hånd i lilleslem og om jeg melder 6 kløver, som sikkert de fleste vil være tilbøyelige til å gjøre, så henger jo denne lilleslemen på akkurat de samme tapere eller vinnere som 6 spar. Derfor er det klart at i parturering er det 6 spar som skal meldes. Jeg er nokså sikker på at du vil forstå og være enig i mitt resonnement,» slutter Walther Nordli.

Ja, Red. må ærlig tilstå at han syns Walther Nordlis resonnement er sjarmende riktig og god parstil. Særlig er jeg enig i Nordlis tankegang om at hvis 6 spar blir bet, så er det bet i 6 kløver også! Og jeg er videre helt enig i at jeg ville gått i lilleslem på Nordlis hånd etter 5 kløver i faresonen fra makker.

For Magnus Andreassen er ikke en mann som melder bort i hytt og vær på ingenting. Har han dekning for sin melding 5 kløver, så er Nordlis hånd avgjort god nok for en seksr. Men å finne frem til 6 spar var det bare Walter Nordli som klarte og derfor valgte jeg spillet som månedens meldeprøve for å få belyst de 2 spørsmålene som gjør spillet så interessant:

- 1) Om Vest skal passe eller si 5 kløver.
- 2) Om Øst skal legge kontrakten i slem — og i tilfelle hvilken slem?

Første par ut var Willy Varnås som Vest og Alf Gudbrandsen som Øst. Varnås meldte 5 kløver, Nord doblet og Alf Gudbrandsen sa 6 kløver.

— Hvorfor sa du 5 kløver? spurte jeg Varnås.

— Klart at jeg ikke kan la meg slå ut, svarte han. Jeg er tynn for meldingen, men 5 kløver må være bedre enn å passe.

— Vil du begrunne din slem-melding? spurte jeg Gulbrandsen.

Han så ut som et levende spørsmålsteign. Min begrunnelse gjentok han i særspørrende tonefall. Det er lett nok: *Den STÅR — det er ALT.*

— Hva med makkers 5 kløver. Er du enig i meldingen.

— Ja, selvfølgelig. Det er det eneste han kan si. Å si pass på en slik hånd er defeatisme.

Neste par ut var EM-spillerne 1958. Johansen—Larsen fra Sandefjord.

Syd	Vest	Nord	Øst
4 hj.	5 kl.	Dobl.	5 gr.
—	6 kl.		

RED. skylder å opplyse at da disse to herrer hadde vunnet hovedturneringen i Lysekil, så kunne det jo tenkes den muligheten at de kunne ha hørt et ymt om en slem i kløver eller spar i sideturneringen. Derfor forandret jeg kortene slik at åpningsmeldingen het 4 spar og lot Sandefjordspillerne få ruterfarven i stedet for kløverfarven. Jeg fortalte jo ikke hvor spillet skrev seg fra. Ovenstående meldingsforløp er derfor «overført» til de riktige farvene, men behold av meldepoengene deres.

Til slutt har vi et av damepartene i EM. Reidun Dillerud som Vest og Randi Herseth som Øst.

Syd	Vest	Nord	Øst
4 hj.	5 kl.	Dobl.	6 kl.
—			

I parturering må meldingen hete 5 kløver på en slik hånd. Den er naturligvis i underkant, men motparten har ikke gitt meg noe fritt valg. Her gjelder det å gjøre det beste ut av situasjonen og da er 5 kløver min melding, sa Reidun Dillerud.

— Klart jeg går i slem, fortsatte Randi Herseth. Min kløverkonge er jo like verdifull som et ess for makker.

Som en ser kom ingen av disse gode spillerne i 6 spar. Det var Wal-

ther Nordli alene om — og RED tipper at det blir han også når De og Deres makker har meldt.

Fra Bridgeklubben ASTRA

I siste nr. av «Bridge» har Leif Nielsen en artikkel hvor han bl. a. kommer inn på om det er adgang for damer til å bli oppatt som medlemmer i Astra og sier at «en sterke fraksjon» ønsker antallet av kvinnelige medlemmer i Astra redusert».

Styret i Astra vil gjerne presisere at denne påstand står helt for herr Nielsens egen regning.

Styret beklager at et medlem av klubben, som ikke har noe tillitshverv der, offentlig uttaler seg om klubbanliggender og på en måte som er egnet til å misforstås.

Vi er også forbauset over at bladet «Bridge» finner spalteplass til den slags utfall.

For Bridgeklubben Astra

Fritz Mørdré,
formann.

Den siste setningen i herr Mørdrés innlegg gjør det nødvendig for Red. å presisere at hver den som under fullt navn skriver et innlegg i «Fritt Forum» skal vite at han eller hun ikke risikerer noen som helst form for sensur av sitt innlegg. Dette selv-sagte demokratiske prinsippet ble klart og tydelig slått fast i vårt aller første nummer, og jeg skulle bli meget forbauset om ikke herr Mørdré ved nærmere ettertanke vil være enig i det.

William B. Herseth.

Hotel Fønix - Postcaféen

Dronningens gate, Oslo

Øl og vin — Billig mat
Innehaver: Kirsten Kjelsberg

2 minutter fra Østbanestasjonen

Like ved Hovedpostkontoret

Fritt Forum

OTTO BERGGRAV:

I Bridge nr. 6 utfordrer Olav Eide meg til å komme med en redegjørelse for den såkalte «Italialandskamp». Han skriver: «Slik som denne sak har utviklet seg mener jeg forbundets medlemmer har krav på å få en fullstendig redegjørelse for det som er foregått.

Oppriktig talt skjønner jeg ikke at noe som helst «har utviklet seg» siden saken ble tatt opp og redegjort for på Norsk Bridgeforbunds ting. Etter at vår høyeste myndighet har godkjent forholdet synes jeg en avisdiskusjon er temmelig malplasert og like galt synes jeg det er å be meg svare på spørsmål som presidenten tidligere har redegjort for. Da imidlertid Halle befinner seg i utlandet, og neste nummer av «Bridge» allerede er på trappene, skal jeg forsøke å klarne begrepene.

Ifølge Halles redegjørelse på tinget fikk han en privat innbydelse til å plukke ut et norsk lag for å delta i en internasjonal turnering i St. Vincent. Da han kom frem til spillestedet oppdaget han til sin forbauselse at kampern dermede var slått opp som landskamp.

Det var vel da naturlig å anta at et av følgende to alternativer forelå. a) Kampen ble slått opp som landskamp av hensyn til publikum, turister etc. Det er vel ikke første gang det skjer at et tilfeldig sammenplukket násjonslag (også i andre idretter) av slike årsaker nomineres som landslag.

b) Det Italienske bridgeforbundet mente virkelig å spille en landskamp, men innbydelsen var slik formet at den ble misforstått.

Man skulle ikke tro at det var av vital betydning å få bragt på det rene vikten av disse muligheter som fore-

lå, men p.g.a. det oppstyr saken har vakt skrev N.B.F., på presidentens initiativ, den 22. aug. følgende brev til det italienske bridgeforbundet:

«På grunn av noen spørsmål i et av de norske bridgetmagasiner vil vi gjerne ha Deres uttalelse om turneringen i St. Vincent i mai 1961 var en offisiell match Italia—Norge, eller om det var et lokalt arrangement med en privat invitasjon til vår president (og generalsekretær) til å delta med et lag.»

Den 12. september fikk vi følgende svar, stilet til presidenten: «We declare that the organisation of the match in S. Vincent (Valle d'Aosta) on May 26th and 27th was arranged by Regione Autonoma of Valle d'Aosta with the collaboration of the Casino de la Vallee and the Turin Bridge Association. The invitations to the teams were sent by Regione Autonoma of Valle d'Aosta without any intervention of this Federation.»

Det skulle vel nå være klart at det ikke ble spilt noen landskamp i St. Vincent i mai 1961, og jeg vil gjerne tilføye at Norge selv sagt ikke kan spille noen landskamp uten etter Forbundets beslutning, og med lag som er uttatt av dette.

OLAV EIDE:

Jeg vil gjerne takke Berggrav for hans svar på min forespørrelse. Det er hyggelig å konstatere at hans artikkel ligger på et annet plan enn de innlegg som tidligere er fremkommet fra forbundshold i såvel «BRIDGE» som andre steder.

Når Berggrav uttaler at han ikke kan forstå at saken har utviklet seg noe så er jeg med mitt kjennskap til ham ikke et øyeblikk i tvil om at dette subjektivt sett er helt riktig. Men rent objektivt kan det kanskje være på sin plass å minne om at saken gjennom den pressemeldingen som Bjørn Larsen i Norsk Bridgeforbunds navn sendte ut, fortønet seg som et merkelig sammensurium. Et sammensurium som nå etterhvert har klartet opp, bl. a. ved Berggravs hjelp. Det tok seg jo unektelig litt underlig ut at forbundets eget styre-

medlem, Strand, karakteriserte denne pressemeldingen på følgende måte: «Det hersker ikke tvil om at dette er en melding til pressen enten fra Ranik Halle eller Bjørn Larsen»(!)

Berggrav får unnskyldt at jeg er temmelig overrasket over hva han skriver — og ikke skriver. Ikke med et eneste ord kommer han inn på Norsk Bridgeforbunds befatning med saken gjennom den utsendte pressemeldingen. Ikke med et eneste ord kommer han inn på den redegjørelsen Halle ga på Bridgetinget. En redegjørelse et av Halles egne styremedlemmer offentlig stempler som «noe uklar». Men selvfølgelig, det er jo noe vi ofte opplever her i verden at vi liker å gå stille i dørene i visse høyer. Som her.

Men nok om det. La oss, etter Berggravs innlegg, uten videre legge det faktum til grunn at det foreligger en helt privat innbydelse.

Men ble da ikke Berggrav forbauet over at Norsk Bridgeforbund (såvidt jeg vet for første gang i Forbundets historie) offisielt sender ut en pressemelding om at noen privatpersoner skal ut på hyggetur til landlige omgivelser. Kommer Forbundet til å fortsette med slike pressemeldinger neste gang noen norske spillere drar på privattur over Kjolen eller over Skagerak? Det skal bli interessant å se.

Forbausest det ikke Berggrav på Bridgetinget å være vidne til at presidenten står frem og forteller at han og hans private lag hadde spilt «landskamp» i Italia, når han i sin artikkel med full rett konstaterer at, det bare er Forbundsstyret som kan treffe beslutning om landskamp og han som medlem av det samme Forbundsstyre vet at noe slikt vedtak ikke er fattet?

Hadde det ikke vært på sin plass at forbundsstyret hadde sørget for å skape klarhet om saken når et av forbundsstyrets egne medlemmer stempler Halles redegjørelse som «noe uklar»?

Av Berggravs redegjørelse fremgår det at det italienske forbundet fralegger seg ethvert ansvar for arrangementet. Forsävidt må det være grunn til å gratulere Strand med at

hans idé om å prøve å få saken klarlagt gjennom henvendelse til det italienske forbundet er skjedd, som Berggrav skriver, på presidentens initiativ.

Men tenk hva dette svaret fra det italienske forbundet avslører. Ikke har Halle på Norsk Bridgeforbunds vegne vært berettiget til å la sitt private lag stille opp i en landskamp for Norge. Det fastslår hans egen varapresident. Og ikke har de lokale arrangører noen fullmakt fra sitt forbund til å arrangere landskamp. Allikevel kommer Halle hjem og forteller at hans lag har spilt «landskamp» i Italia. Og vi behøver ikke å gå lenger enn over Kjolen for å finne at Jannersten i sine to siste numre konsekvent omtaler arrangementet som landskamp i sine redaksjonelle betraktninger.

Ganske pussig forresten at Italia og Belgia og Holland sender sine EM-lag til Turin, mens det fra norsk side bare deltar et helt tilfeldig sammensatt privat lag i forbundspresidentens og generalsekretærens regi. Ganske pussig!

Men tilbake til den «landskampe» som tydeligvis ingen hadde fullmakt til å arrangere. Hva ville man si hvis f. eks. Grukkedalens Bridgekrets ga seg til å arrangere «hjemmelagde» landskamper og f. eks. fikk bondefangen den svenske eller den danske presidenten til å stille opp. Jeg tenker det skulle blitt månelyst noe hvert sted.

La Halle ta imot så mange private invitaser han bare vil. Det unner jeg ham så gjerne. Men la oss håpe at alle tillitsmenn i Norsk Bridgeforbund alltid holder helt rene linjer i representasjonsbridge. Det er den mindre heldige og mindre smaklige sammenblandingen av offentlige og private gjøremål som har skapt den situasjon som her foreligger. Jeg husker at Halle for mange år siden i en artikkel siterte det ordtaket som gjaldt Cæsars hustru: hun måtte opptre slik at hun ikke engang kunne mistenkkes for noe galt. Jeg er dypt skuffet over at vår første tillitsmann mottar en invitasjon som privatmann for deretter såsnart hjemlandets stov er ristet av hans føtter å delta i en høyst illegal landskamp.

A la Carte

Oslo Bridgekrets jubileum ble feiert med store arrangementer. I interkretskampene ble resultatene:

1. Rogaland 5 (158—112)
2. Trondheim 3 (122—126)
3. Bergen 3 (108—116)
4. Oslo 1 (107—139)

Rogalands seirende lag bestod av Erik Høie — Louis André Strøm og Otto Jensen — Chr. Mathiesen.

I bykampene med Göteborg ble det svensk dobbeltseier. I åpen klasse vant Göteborg 124—107 og i dameklassen 143—130.

Jubileumsbanketten var meget vellykket og den skøyeren som spørkefullt bemerket at Oslo var så gode verter at de lot gjestene vinne over hele rekken, satte på en pen måte fingeren på den beskjedne Oslo-inn-satsen.

Oslo manglet årets norgesmestre for lag på sine representasjonslag. Det har sin historie. Det finnes vel ingen annen norsk krets som ville gå hen og ta ut andre spillere enn årets norgesmestre, spesielt når det skulle tas ut hele 6 — seks — par. Personlig var jeg overbevist om at det ene laget ga seg selv idet Sinsen-spillerne som hadde vunnet både lag- og mesterskapene etter min oppfatning

Jeg hadde ventet av Halle at han hadde sørget for å holde rene linjer i egenkap av privatmann.

Jeg tror det jeg mener kommer klarere frem hvis vi tenker oss at f. eks. Sinsen eller Stavanger Bridgeklubb hadde reist til utlandet på en privat invitasjon og så kom hjem igjen etter å ha utkjempet en »landskamp». Tror noen at Halle og Co. ville sittet rolig og sett på at noe slikt fikk passere upåaktet. Jeg tror nei, ja jeg håper inderlig at Forbundsstyret ikke hadde latt en slik smakløshet passere i stillhet. Men når presidentens og generalsekretærens private lag roter seg opp i noe slikt, tier Forbundsstyret.

var selvsikrevne til å danne det ene av Oslos lag ved jubileet. Kretsstyret mente derimot noe annet. Det tok ut halvparten av Norgesmestrene for lag — og sløyfet Mathisen—Winsnes, som bevislig hadde gjort en meget sterk innsats i mesterskapet. Det førte med seg at Kinn—Theien meldte forfall — kretsformannen Per Elind fikk personlig rede på at årsaken var at de ikke ønsket å spille når lagkameratene var forbigått. Selvsagt inntok Mathiesen—Winsnes samme standpunkt, så deres kandidatur som erstattere for Kinn—Theien var ikke aktuelt. Og dermed ble altså resultatet av kretsstyrets uttagningspolitikk at årets norgesmestre for lag ikke kom med på jubileumslaget. Det var beklagelig.

Neste Europamesterskap tenkes henlagt til Libanon. Spørsmålet er ikke endelig avgjort fordi reiseomkostningene kan bli for store. Dette spørsmål er under utredning, det kan f. eks. godt tenktes at det blir arrangert fellesreiser pr. fly fra Paris hvorved omkostningene kan bringes ned på et rimelig nivå. Hvis omkostningene imidlertid viser seg å bli for store, er det sannsynlig at Holland overtar arrangementet.

Programmet fra EM forteller at gjennomsnittstallet av representanter var noe under 2 pr. land. Norge, som sendte Ambjørg Amundsen, Ranik Halle og Bjørn Larsen som deltagere til kongressen var sammen med Belgia det eneste landet som sendte 3 representanter. Fra Sverige møtte grev Bonde og fru Nygren, fra Finland v. Eckstadt og Skoroupo og fra Danmark bare P. Donnerup. Det må tydeligvis ha gått varmere for seg på kongressen enn de tørre offisielle kommunikeene forteller, for Bjørn Larsen skriver i Morgenposten like ut at Perroux ble «intrigert» ut av Eksekutivkomiteen.

Og så til slutt det beste som etter min mening ble sagt under EM. «En lagkaptein som taler om sitt lag på noen annen måte enn som et samlet hele, burde snarest se seg om etter en annen jobb.» Det var den ypperlige engelske lagkaptein L. Tarlos ord.

PROBLEM KUBEN

Redak-
tører

FERENC JUSZT

HELGE VINJE

I problemklubben kan De få bedømt Deres melde- og spilleteknikk. Prøven omfatter 10 oppgaver, hvorav 6 meldeoppgaver og 4 spilleoppgaver. Løsningene vil De finne i slutten av spalten. Men før De studerer de offisielle løsningene, bør De notere Deres egne svar på hver oppgave. Har De klart å besvare alle oppgavene riktig (og funnet feilløsningen) kan De notere Dem 100 poeng, et fantastisk godt resultat. De kan regne 80 poeng som utmerket og selv om De stanser på 50 poeng, har De ingen grunn til å være misfornøyd.

Meldeoppgavene er lagt opp etter et naturlig meldesystem med honnør-beregning etter skalaen 4—3—2—1.

Grandåpningen er basert på 16—18 poeng, etter Culbertsons modell. Vi bruker spørremeldinger og Blackwoods 4—5 grandkonvensjon.

Problemklubben har også innlagt en premiekonkurranse. En av de offisielle løsningene, — en av spilleproblemene, — inneholder en feilanalyse. Hvilkken oppgave som er løst galt, er det Deres sak å finne ut. Send Deres svar med en kort redegjørelse for hva De mener feilen består i, og De vil være med i konkurransen om 2 sett av Bridgeforbundets plastic behandlede spilkort. Løsningen sendes: Engens Forlag, Postboks 801, Oslo. Merk konvolutteren «Problemklubben».

1. Syd har:

♠ 10 7 ♠ E ♦ K Kn 9 8 3 2 ♣ E 8 3 2
Nord—Syd i sonen, Syd gir.

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ru.	1. hj.	1 sp.	pass
2 ru.	2 hj.	3 kl.	3 hj.

?

Svar:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 sp.	3 ru.	3 sp.	pass
pass	4 ru.	4 sp.	?

Poeng:

2. Syd har:

♠ E D 10 4 3 ♠ K D 10 8 6 4, ♦ — ♣ 3 2

Ingen i sonen, Nord gir.

Nord	Syd
1 ru.	1 hj.
2 kl.	2 sp.
3 hj.	?

Svar:

Syd	Nord
pass	1 kl.
1 hj.	2 hj.
3 hj.	3 gr.

Poeng:

3. Syd har:

♠ 4 3 2 ♠ Kn 9 4 3, ♦ 6 4 2, ♣ K 7 4

Ingen i sonen, Vest gir.

Vest	Nord	Øst	Syd
1 sp.	2 ru.	pass	?

Svar:

Poeng:

4. Syd har:

♠ 8 6 3, ♠ D Kn 7 6 2, ♦ E Kn 10, ♣ Kn 9.

Ale i sonen. Syd gir.

Syd	Nord
pass	1 kl.
1 hj.	2 hj.
3 hj.	3 gr.

Svar:

Poeng:

5. Syd har:

♠ E 10 9 7 2, ♠ 9 3, ♦ K D, ♣ Kn 10 5 4

Ingen i sonen, Vest gir.

Vest	Nord	Øst	Syd
1 sp.	2 ru.	pass	?

Svar:

Poeng:

6. Syd har:

♠ — ♠ Kn 5 4 2 ♦ E 8 6 3 ♣ E K D 10 3

Ingen i sonen. Syd gir:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 kl.	pass	1 sp.	pass
2 kl.	pass	pass	dobl.
pass	pass	2 hj.	pass
?			

Svar:

Poeng:

7.

♠ E 6
♥ K Kn 8 7 6
♦ E K 8 5 3
♣ 7

Ingen i sonen, Nord gir.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 kl.	1 hj.	1 sp.	pass
2 sp.	pass	4 sp.	pass
pass	pass		

Vest spilte ut en liten hjerter. Liten fra bordet og Øst fikk stikket for Knekten. Øst tok så Esset og Kongen i hjerter. Vest fulgte farge alle gange. Deretter skiftet Øst til ruter Konge. — Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Poeng:

10.

♠ Kn 10 9 4
♥ D 7
♦ K 2
♣ D 5 4 3 2

Øst—Vest i sonen, Nord gir.

Nord	Øst	Syd	Vest
1. hj.	pass	1 gr.	pass
2 ru.	pass	3 ru.	pass
3 sp.	dobl.	3 gr.	pass
pass	pass		

Vest starter med spar 10. — Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Poeng:

8.

♠ E K 6 5
♥ E 8 6 5 2
♦ E 4
♣ K 4

♠ E D 2
♥ E 2
♦ E 7 6 5 4
♣ E K Kn

Syd gir, Nord—Syd i sonen.

Syd åpnet med 1 ruter. Vest meldte 1 hjerter, deretter kom det ingen flere meldinger fra Øst og Vest og Syd ble spiller i 6 grand. — Vest spilte ut kløver 10. Liten fra bordet, 6en fra Øst og Syd kom inn på esset. Deretter tok spilleren for kløver Konge og Knekt, Øst kastet hjerter 3 og ruter 8. Litens ruter til Kongen fulgte. Vest hadde ingen ruter og kastet hjerter. — Hvordan skal Syd planlegge det videre spill?

Poeng:

♠ D 4
♥ 10 7
♦ Kn 9 7 6 2
♣ E 7 5 3

Syd spiller 3 grand. Motparten har ikke meldt. Vest spiller ut kl. 2. — Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Poeng:

♠ E 10 9
♥ D 5 4
♦ 9 6 4 2
♣ E K 5

LØSNINGENE:

1. 5 kløver: 10 poeng.

Nords 3 kløver melding er ikke krav men er en meget sterk melding og — hadde Øst ikke kommet med meldingen 3 hjerter — så hadde nok Syd løftet til 4 kløver. Men etter Østs innmelding av 3 hjerter er det ikke nok at Syd melder 4 kløver. En slik melding i den gitte situasjon, vil oppfattes av Nord som kamp om kontrakten og Nord vil neppe kunne løfte til utgang. — Syd har riktig nok en forholdsvis svak åpning men tilpasningen er ypperlig og derfor må Syd direkte gå i utgang.

2. 3 spar: 10 poeng.

Naturligvis er Syds hånd for god til å la være å undersøke slem-mulighetene. Men Nords enkle preferanse-melding til 3 hjerter kan være basert på en liten dobbelton i hjerter, derfor kan ikke Syd alene bestemme hvor langt paret skal gå. En 3 spar melding her forteller om at fargen er på 5 kort — altså hjerterne på 6! — og at Syd har slemambisjoner. Resten bør Nord avgjøre.

3. Pass. 10 poeng. Dobler: 5 poeng.

Det er fristende å melde 5 ruter. Men man skal kunne motstå fristelser. Motparten har ikke meldt 4 spar fri-villig! Makker skal derfor kunne slutte seg til at vi har noe men ikke nok til å avgive en frivillig melding. Og på dette grunnlag skal han nok kunne avgjøre om det skal meldes 5 ruter eller at man skal spille mot 4 spar. — Dobling av 4 spar kommer på tale: Nord kan sitte med en hånd som han mener ikke gir håp om 11 stikk i ruter og samtidig kan han synes at det er dristig å doble 4 spar.

4. Pass: 10 poeng.

Det er sikkert at Nord har dobbelton enten i spar eller ruter. Er dobbeltonen i spar så er det bedre å spille 4 hjerter, men er dobbeltonen i ruter så er det — nesten sikkert — bedre å spille 3 grand. For så vidt er saken ren gjetning, men med den type hånd Syd har er det nesten alltid lettere å komme til 9 stikk i grand enn til 10 i fargekontrakt, derfor valget: pass.

5. 3 ruter; 10 poeng. — 2 grand 6 poeng. Pass: 4 poeng.

Lite å velge i mellom de to siste meldinger, poengfordelingen belønner bare optimisten. — Men 3 ruter meldingen er den rette her. Selvfølgelig ønsker vi å høre 3 hjerter fra makker — uansett om han har 4 i fargen eller ikke — hvis han har en god innmelding og med hjerterstyrke vil under-søke muligheten av utgang i grand. Og velger makker å passe ut 3 ruter, så må han ha en minimums 2-rutermelding, men det bør være tross alt et utmerket spill for 9 stikk i en ruter-kontrakt.

6. Pass: 10 poeng.

Til tross for vår styrke og fin fordeling er utgang usannsynlig. Alt tyder på at det er skjev fordeling ute. Kløverne er markert hos Vest og Øst er markert med lengde og styrke i hjerter og ruter. Videre er det nesten sikkert at Nord bare har 4 hjertere.

7. Skal spillet ha en sjans må Øst ha 6 sparer. Men har han K, D sjette i spar så kan han ikke ha et neste bilde ved siden av ellers hadde han nok funnet en sparmelding på 1 trinn! Spilleren må lasjere første sparen. Motparten fortsetter vel fargen og bordet blir inne. Vest må antas å ha esset og Damen i hjerter, men det er for tidlig å bruke kløverinntaket for å spille hjerter. Spilleren må trekke esset og kongen i ruter og håpe på at Damen faller. Faller Damen så spilles hånden inn via ruter og hjerter spilles mot bordet. Har så Vest Esset og Damen i hjerter så vinner den optimistiske kontrakten.

10 poeng for spilleplanen.

8. Spilleren må anta at kløverne sitter 4 og 3. Gjenstår spørsmålet, hvilken av de røde fargene skal angripes, hjerter eller ruter? Sitter hjerterne 4 og 2 så er det umulig å få 2 ekstrastikk i fargen. Men sitter ruterne 4 og 2 så kan dobbeltonen være Konge Dame alene eller Konge 10 eller Dame 10 alene! Derfor bør spilleren angripe ruterne. Første stikk vinner med bordets kløver Konge for å gjemme kl. Ess som inntak til hånden. Deretter spilles ruter Ess. La oss si at det ikke faller hverken Kongen,